

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΡΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΧΑΝΙΑ 15 Ιανουαρίου 1956

ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 5ον ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΤΑΓΟΙ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ὁδηγός καί πνευματικός πατέρας ὁ ἀκάματος Γενικός Ἐπιθεωρητής Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Κρήτης κ. Κωνῶνος Μπαλαγιάννης ὁμιλῶν πρὸς τὴν σπουδάζουσαν Νεολαίαν τῆς Κρήτης δίδει τὸς Ἑλληνοχριστιανικὸς κατευθύνσεις διὰ τὴν πρόοδον καί τὴν ἀγωγήν μας, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν σεβαστῶν Γυμνασιαρχῶν καί καθηγητῶν μας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Με τὸ τεύχος τοῦτο ἡ «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ» ἐγκαινιάζει μιὰ νέα στήλη ἀπὸ τὴν ὁποία τὸ περιοδικὸ θὰ σὰς πληροφορῇ γιὰ κάθε τι σχετικὸ μὲ τὴν εἰσαγωγικὴν ἐξετάσειν εἰς τὴν ἀνώτερον σχολῆν καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀφοῦ προηγουμένως μὰς ζητήσετε γιὰ ὅ,τι ἐνδιαφέρεσθε μὲ εἰδικὴ ἐπιστολὴ σας.

Τὴν πληροφορίαν θὰ τὴν δίδῃ ὁ ἀγαπητὸς μας συνεργάτης καὶ παλιὸς συμμαθητὴς Μανώλης Μυλωνάκης, ποῦ τώρα βρίσκεται στὴν Ἀθήνα, μαθητὴς τοῦ 8ου Γυμνασίου Ἀθηνῶν. Ὅπως μὰς γράφει στὴν ἐπιστολὴν ποῦ δημοσιεύουμε παρακάτω, θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μαθητῶν Κρήτης νὰ τοὺς πληροφορήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Εὐχαριστοῦμε τὸν καλὸν συνεργάτη μας γιὰ τὴν καλὴν πρωτοβουλία του γιὰ ἓνα ζήτημα ποῦ ἀσφαλῶς, ἀπασχολεῖ ὄλους τοὺς μαθητὰς ποῦ σκέπτονται γιὰ νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν σπουδὴν των.

Δημοσιεύουμε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ προσφθέντος, καθὼς καὶ τὴν πρῶτην πληροφορίαν ποῦ μὰς στέλνει διὰ τὰ ἐξεταζόμενα εἰς τὴν Ἀνώτερον Σχολὴν θέματα.

Ἀθήναι 26 Δεκεμβρίου 1955

Ἀγαπητὴ «Μαθητικὴ Ἠχώ», ἓνας παλιὸς σου φίλος σοῦ εἶχεται «Χρόνια Πολλά».

Ξερίζωμι ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον ποῦ τόσο ἀγάπησα, μακρὰ ἀπὸ τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ ποῦ τόσα μὲ συνδέουν μαζί του, στέλνω τὴν πρῶτην ἐφετηνὴν συνεργασίαν καὶ ὅλη τὴν ἀγάπην ποῦ τρέφω γι' αὐτό.

Πέρισυ σὲ κάθε τεύχος εἶχαμε καὶ τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων. Μὲ μεγάλη χαρὰ εἶδα στὸ τρίτον ἐφετηνὸν τεύχος ὅτι ἡ ὥραία αὐτὴ στήλη ποῦ ἀρχισα νὰ γράφω ἐγὼ βρῆκε συνεχιστὰς.

Ἡ «Μαθητικὴ Σατιρικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία» εἶχε σταματήσει στὸ γράμμα Ε. Πολὺ θὰ ἤθελα νὰ τὴν συνεχίσω ἀπὸ ἐδῶ, ἀλλὰ φοβᾶμαι ὅτι δὲν θὰ τὰ καταφέρω.

Ἡ Σάτιρα ποιοτικὰ διαφέρει ἀπὸ τὸν τόπο σὲ τὸν τόπο. Στὰ Χανιά βρῖσκουμε τὸ ὑλικὸ μέσα στὴν τάξιν. Στὴν Χανιώτικὴν τάξιν. Καὶ τὸ ὑλικὸ συγκινοῦσε μὲ τὴν μορφήν ποῦ τοῦ δίδαμε καὶ διασκέδαζε ὄλους ποῦ διάβαζαν τὴν «Σατιρικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν». Στὴν Ἀθήναν τὸ ὑλικὸ εἶναι διαφορετικόν. Ἀλλὰ πράγματα κάνουν τὸν μαθητὴν νὰ γελάσῃ ἐδῶ. Αὐτὰ τὰ πράγματα θὰ μπορέσουν νὰ συγκινήσουν τὸν Κρητικὸν μαθητὴν;

Γι' αὐτὸ θὰ προτείνω ἄλλου εἴδους συνεργασίαν μὲ τὸ περιοδικόν. Θὰ εἶμαι, μέσω τοῦ περιοδικοῦ φυσικά, εἰς τὴν διάθεσιν ὄλων τῶν ἀναγνωστῶν του νὰ τοὺς πληροφορῶ ἀπὸ εἰδικὴν στήλην γιὰ ὅλα τὰ θέματα τὰ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν εἰσαγωγικὴν ἐξετάσειν εἰς τὴν Ἀνώτην Σχολὴν. Εἶμαι εἰς θέσιν, ὅπως ἄλλοτε εἶναι καὶ κάθε μαθητὴς στὴν Ἀθήναν, νὰ μεταίνομαι καὶ στὸ ἐπόμενον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ νὰ

ἀπαντῶ σ' ὅλες τὴς ἐρωτήσεις πάνω στὰ ζητήματα αὐτά. Οἱ ἐρωτήσεις ποῦ θὰ ἔρχονται ἀπὸ τὰ διάφορα γυμνάσια, θὰ δημοσιεύονται καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ τὴν διαβάζω, θὰ στέλνω τὴν ἀπάντησιν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ ἔχουν τὴν ἀπάντησίν τους στὸ ἄλλο τεύχος.

Ἄν γίνῃ δεκτὴ ἡ συνεργασία μου αὐτὴ ἄς δημοσιευθοῦν οἱ πρῶτες ἐνδιαφερόμενες πληροφορίες.

1) Στὸ Πολυτεχνεῖον ἐξετάζονται, ὡς γνωστὸν ἐκτὸς τῶν Μαθηματικῶν, Φυσικὴ καὶ Χημεία, Ἀπαραιτήτως ὁμῶς ὁ ἐξεταζόμενος πρέπει νὰ γράψῃ 15 στὰ τρία Μαθηματικά. Δηλαδή οἱ βαθμοὶ τῆς Ἀλγέβρας σὺν τῆς Γεωμετρίας σὺν τῆς Τριγωνομετρίας πρέπει νὰ συγκεντρώνονται 15.

2) Στὴν Ἱατρικὴ βασικὸν μάθημα εἶναι ἡ Χημεία Ἀπαραιτήτως πρέπει ὁ ἐξεταζόμενος νὰ γράψῃ 5. Δηλαδή τουλάχιστον 5. Δίδονται πέντε ζητήματα ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο ἐκ τῆς ὀργανικῆς Χημείας καὶ μία ἄσκησις.

3) Οἱ πιὸ δύσκολη θεωρία Φυσικῆς λέγεται ὅτι ζητεῖται εἰς τὴν σχολὴν τῶν Μηχανολόγων.

4) Ἡ πιὸ δύσκολη ἀσκήσις Χημείας, ζητοῦνται, στὴν Χημικὴ Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

5) Στὴν περιουμένην ἐξετάσειν (1955) στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴν στὸ μάθημα τῆς Βιολογίας ἓνα ἀπὸ τὰ πέντε ζητήματα ἦταν: «Τὶ εἶναι Τένοντες»;

6) Στὴν Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολὴν ζήτησαν στὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας γιὰ τὸν Καρλομάγνον.

7) Ἐχει παρατηρηθῆ ὅτι σχεδὸν τὰ θέματα τῆς Φυσικῆς στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴν περιλαμβάνεται ἓνα ζήτημα ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Θερμότητος.

8) Οἱ Ἀθηναῖοι ὑποψήφιοι φοιτηταὶ τοῦ Πολυτεχνεῖου διαβάζουν καλὰ τὸ βιβλίον περὶ Ἠλεκτρισμοῦ τῆς Φυσικῆς. Κάτι ξέρουν. Τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ Πολυτεχνεῖον τὸ προτιμοῦν.

9) Ἡ Ἀσκήσις τῆς Χημείας ποῦ δόθηκε τὸ 1953 στὴν Φαρμακευτικὴ Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἔλεγε:

Δίδονται 25 cm³ διαλύματος NO_2 , CO_2 περιεκτικότητος % Πόσα cm³ διαλύματος H_2 , SO_2 περιεκτικότητος 49 % ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν;

10) Φέτος ἓνα ἀπὸ τὰ πέντε ζητήματα Φυσικῆς στὴν Ἱατρικὴ ἦταν «Ἡ ἀνάλυσις τοῦ φωτός».

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ
Ἡ Πρακτικὴ Ἀθηνῶν.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ

Ὁ Ναπολέων ὁ Βοναπάρτης, υἱὸς δικηγόρου, ἐγεννήθη τὸ 1769 εἰς τὸ Ajaccio τῆς Κορσικῆς, ὀλίγον καιρὸν, ἀφοῦ τὸ νησί εἶχε πωληθῆ ἀπὸ τοὺς Γενουάτας εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας Λουδοβίκον ΧΨον.

Ἀνετράφη καὶ ἐσπούδασεν ὡς χορηγιστῆς τοῦ βασιλέως εἰς τὴν πόλιν Βριέννην Κατόπιν εἰσήχθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Παρισίων. Ὄταν τὸ 1785, εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν τελείωσε τὴν σχολὴν, καίτοι δὲν ἦτο ἐπιμελής, εἶχε ἕνα ἑπαίνον ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς του οἱ ὅποιοι τοῦ ἔλεγον : «Θὰ πάη μακρὰ ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸν βοηθήσουν».

Κατετάγη μὲ τὸ νούμερο 42 ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Μισοῦσε ὁμως τὴν Γαλλίαν καὶ ὠνειρεύετο μιὰ μέρα νὰ δώσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν Κορσικὴν. Ἡ γαλλικὴ ὁμως ἐπανάστασις τοῦ διώρθωσε τὰ εἰσθήματα καὶ ἔγινε φανατικὸς Γάλλος. Τὸν καιρὸν αὐτὸν ἀκριβῶς εἶχε ἀπελευθερωθῆ μερικῶς ἡ Κορσικὴ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους τὸ 1792.

Λοχαγὸς τὸ 1793 ἔπαιξε ἕνα σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Δουλώνας. Ἀφοῦ πρῶτον κατέλαβε τὸ μικρὸ Oibraitar, μικρὸ φρούριον τὸ ὁποῖον προφύλαγε τὴν εἴσοδον ἐντὸς τοῦ λιμένος. Αὐτὴ ἡ λαμπερὴ ἐπιτυχία τοῦ ἔδωσε ἀμέσως τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ μόλις 24 ἐτῶν, Κατόπιν τούτου ἀπήλυθε εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Λαοῦ ἕνα σχέδιον διὰ τὴν περικύκλωσιν τῆς Βιέννης, τὸ ὁποῖον ἀφήρησε ἀργότερον, τὸ 1796 ὁ στρατηγὸς Carnot.

Καθηρέθη τὸ 1795 διότι ἠρνήθη τὴν διοίκησιν ἐνὸς τάγματος τοῦ στρατοῦ τοῦ Veudée καὶ κατόπιν ἐζήτησε ν' ἀποστολῆ εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὸ πυροβολικόν.

Στὴν ἀρχὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1795 τὸν βλέπομεν νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν φύλαξιν τοῦ νόμου ἐναντίον τῶν Βασιλικῶν. Στις 16 Σεπτεμβρίου τοῦ 1796 ἔγινε στρατηγὸς τῆς Μεραρχίας. Ὀλίγον ἔπειτα τούτου ἐδέχθη τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἰταλίας, ὅπου κατόπιν μιᾶς προβλέψεως ἐνὸς γηραλίου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἔλεγε ὅτι : «Τοῦ ἠνοιξε ἡ θύρα τῆς ἀθανασίας». Ἦτο 27 ἐτῶν καὶ ὅπως δὲν εἶχε ἐξασηθῆ ποτὲ εἰς τὴν διοίκησιν ὀλοκλήρου τοῦ στρατοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, ἡ τοπεθέτησις του ἐκεῖ δὲν ἤρρεσε εἰς τοὺς ἄλλους στρατηγούς τῆς στρατιᾶς. Πολλοὶ μάλιστα ἦτο περισσότερον ἡλικιωμένοι καὶ παλαίμαχοι ἀπ' αὐτόν. Κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶχον πεπραχθῆ μὲ τὴν ιδέαν ὅτι διοικούνται ἀπὸ ἕνα στρατηγὸν τοῦ δρόμου. Καίτοι ὁμως ἀπὸ τὴν πρώτην συνάντησιν αὐτὸς ὁ νέος ἄνδρας, ἀδύνατος, μὲ μικρὸ σῶμα, μὲ ὄψιν ἀσθενῆ ἀλλὰ ἐπιβλητικὴν καὶ πολὺ φιλόδοξος ἐφαίνετο τί ἦτο. Ὁμιλοῦσε μὲ ἕνα αὐταρχικὸν τόνον καὶ μὲ μιάν ἐπιμονή, πού τοὺς ἠνάγκαζε ὅλους νὰ τὸν σέβωνται καὶ νὰ τὸν ὑπακού-

ουν τυφλῶς. «Μὲ φόβισε ἔλεγε φεύγοντας κάποιος ἀπ' αὐτοὺς, ὁ ὁποῖος ὀνομάζετο Auvercau, καὶ δὲν καταλαβαίνω τί ἔπαθα ἐκείνη τὴν στιγμὴν καὶ ἔτσακίστηκα μὲ τὴν πρώτην ματιὰ του». Ὁ ἴδιος ἔλεγε κατόπιν ὅτι τὸν ἐπῆρε ὁ Ναπολέων εἰς τὴν διοίκησιν μετὰ μερικὰς ἡμέρας.

Κατώρθωσε καὶ ἔρρε εἰς πέρας τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἰταλίας. Ἐπέτυχε τὴν κατάρρευσιν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πρωσίας τὸ 1806 καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Πορτογαλίας. Ἐπίσης κατάφερε καὶ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Αὐστρίας τὸ 1809.

Ἡ μεγαλυτέρα ὁμως ἐκστρατεία του ἦτο ἡ κατὰ τῆς Ρωσίας ἡ ὁποία ὁμως ἀπέτυχε, διότι κατεστράφη, ἀφοῦ κατέστρεψε καὶ μέγα μέρος τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ.

Ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Ἐλβαν ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν πολιτικῶν φίλων, ἐδραπέτευσε καὶ ἐρχόμενος πρὸς τὸ Παρίσι ἐμάζευσε στρατὸν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ περὶχωρα ἔτσι ἐμάζεψε ἀρκετὸν στρατὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἔδωσε τὴν τελειωτικὴν μάχην εἰς τὸ Βατερλώ μὲ τοὺς Ἄγγλους ὅπου ἐνίκηθη καὶ κατεστράφη.

Μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν καταστροφὴν συνήλθον αἱ δύο βουλαὶ καὶ ἐσχημάτισαν προσωρινὴν κυβέρνησιν καὶ ἀπῆλλαξαν τὸν Ναπολέοντα ἐκ τῆς διοικήσεως, τὸν ἠνάγκασαν δὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Ναπολέων παρεδόθη εἰς τοὺς Ἄγγλους οἱ ὁποῖοι τὸν ὠδήγησαν ὡς ἐξόριστον εἰς τὴν νῆσον, Ἄγιαν Ἐλένη, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς.

Ἐζησε εἰς τὴν Ἄγιαν Ἐλένην 6 ἔτη.

Ἀπέθανε 52 ἐτῶν στις 5 Μαΐου τοῦ 1821 ἀπὸ καρκίνου τοῦ στομάχου, τὸν καιρὸν ἀκριβῶς πού ἀρχίζει ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις.

Ἡ τελευταία του ἐπιθυμία ἦτο ὅτι ἡ τέφρα του ἤθελε νὰ ἀναπαύεται πλησίον τοῦ Σηκουάνα. Ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ ἐξεπληρώθη καὶ σήμερον πλησίον τοῦ Σηκουάνα, εἰς τὸ Παρίσι, εὑρίσκεται τὸ κιβώτιον μὲ τὴν τέφραν του, καὶ περίξ τοῦ ὁποῖου εὑρίσκονται οἱ δώδεκα νίκαι, ὡς ἀγάλματα στεφανωμέναι.

Βλέπομεν λοιπὸν πόσο ἄδοξον τέλος εἶχεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνεβίβασε τὴν Γαλλίαν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον καὶ ἔχασεν αὐτὴν εἰς μιάν καὶ μόνην ὥραν εἰς τὸ Βατερλώ.

ΚΡΙΤΩΝ ΓΕΩΡ. ΤΟΠΟΛΙΑΝΑΚΗΣ

Ζ' Πρακτικοῦ

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἡ σκηνὴ ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸ 1764. Τὸ καλοκαιρινὸ κάστρο ἴστατο ἦρεμα καὶ μαγευτικὸ εἰς τὸ πρωῖνὸ φῶς, παρουσιαζόμενον μὲ τὰ πολυάριθμα παράθυρά του ἀνάμεσα στοὺς ὠραίους κήπους. Τὸ ἠλιόφως ἀπλωνόταν εἰς τὸ λεῖο γρασίδι, καὶ ἔκανε ἀσημένια τὴν βροχὴ τοῦ πίδακος τῆς τεχνιτῆς λίμνης.

Ὅλες οἱ πόρτες τοῦ κάστρου ἦσαν φαρδιὰ ἀνοιγμένες ἀφήνοντας τὸν δροσερὸ πρωῖνὸ ἀέρα μέσα εἰς τὰ εὐρύχωρα δωμάτια, πὺ ἐκάθηντο οἱ κύριοι τῆς αὐλῆς ὁμιλώντας καὶ ἀστειεύοντας. Διὰ μία στιγμή ἐσταμάτησαν νὰ κυττάξουν, καθὼς δύο παιδιὰ χέρι μὲ χέρι, ἔτρεχον διὰ μέσου τῶν δωματίων εἰς τὸ λιμπερὸ πάτωμα καὶ κατόπιν ἔξω εἰς τοὺς κήπους.

«Ποῖο ἦτο τὸ μικρὸ ἀγοράκι μὲ τὴν Πριγκίπισσα;» ρώτησε μία ὅταν εἶχον φύγει. Εἶναι ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν μουσικῶν πὺ κατοικοῦν ἐδῶ εἶπε μία κυρία. Χθὲς βράδῃ ἔδωσαν μία συναυλία, καὶ τὸ μικρὸ ἀγόρι ἔπαιξε ὠραιότερα εἰς τὸ ἀρμόνιο. Ἐλεγαν ὅτι ἦτο μία ἀπὸ τις δικές του συνθέσεις. Ἡ βασίλισσα ἦτο τόσο γοητευμένη ἀπ' αὐτό, ὥστε πῆρε στὰ γόνατά της τὸν μικρό, καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε κάπως εἰρωνευτικὰ, νὰ τὸ παντρευθῆ ὅταν θὰ μεγαλώσῃ! Ὅλες οἱ κυρίες ὑψωσαν τὰ χέρια τους καὶ γέλασαν εὐθύμα. Ἐξω εἰς τοὺς κήπους τὰ δύο παιδιὰ ἔτρεξαν στὸ γρασίδι καὶ ἤλθον εἰς ἓνα μικρὸ μουσικὸ δωμάτιο εἰς τὸ ἄλλο ἄκρο τοῦ κάστρου. Εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου ἦταν ἓνα ἀρμόνιο, καὶ τὸ μικρὸ ἀγόρι πῆρε μιὰ καρέκλα κοντὰ ἀπὸ τὸν τοῖχο καὶ κάθισε κοντὰ του.

«Αὐτὴ εἶναι μία σονάτα πὺ ἔχω συνθέσει ἰδιαιτέρως διὰ ἑσένα,» εἶπε, καὶ ἄρχισε νὰ παίζει. Τὰ μικρὰ δάκτυλά του ἐκινουῦντο μὲ τελεία μαεστρία πάνω ἀπὸ τις νότες. Οἱ κνήμες του ἦσαν τόσο κοντὲς καὶ μὸλις ἔφθιναν τὸ ἔδαφος, τὰ παπούτσια του αἰωροῦντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ πριγκίπισσα μέσα στὸ λευκὸ ἔνδυμά της, μὲ λίγα ρόδα στὸ χέρι, ἐσκέκετο, πίσω ἀπὸ τὴν καρέκλα, μὲ τὰ χέρια της στοὺς ὤμους τοῦ ἀγοριοῦ. Πόσο γλυκιὰ καὶ φρέσκια ἦτο ἡ μουσικὴ! Ἐφαινόταν ὡς νὰ εἶχε συλλάβει τίς εὐτυχισμένες κινήσεις, τὰ χαρούμενα ἔξέχοντα τραγούδια τῶν πτηνῶν πὺ πετοῦσαν εἰς τὰ δένδρα ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ τὰ ἔθεσε στὴν μουσικὴ τοκ. Παρουσιαζόταν ἀπίστευτο ὅτι ἡ μουσικὴ μπορούσε νὰ ἀποδοθῆ μὲ τόση τελειότητα ἀπ' αὐτὸ τὸ δεκάχρονο ἀγοράκι, πὺ ἐκάθηντο ἦρεμα μὲ τὰ πόδια του αἰωρούμενα.

Ὅταν τελείωσε, τὸ μικρὸ κοριτσάκι δυσκόλως μπορούσε νὰ βρῆ λέξεις νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμό του. «Εἶναι πολὺ ὠραιότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πὺ ἔχουν συντάξει οἱ παλαιοὶ μουσικοὶ, καὶ ἐσὺ παίζεις καλύτερα ἀπ' ὅλους τοὺς μουσικοὺς τῆς αὐτῆς! Κατόπιν πῆγαν ἔξω μέσα στοὺς κήπους ξανακρατώντας χέρι μὲ χέρι, περιπατώντας πρὸς τὴν λίμνη.

Κουβέδιαζαν εὐτυχισμένοι, ἔτρεχαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μεταξὺ τῶν δένδρων, γελώντας κάτω ἀπὸ τὸ ἠλιόφως. Ὅταν λίγο κουράστηκαν κάθησαν στὸ χεῖλος τῆς λιμνούλας παρατηρώντας τὰ χρυσοψάρα πὺ κολυμβοῦσαν σιγὰ

«Χθὲς βράδῃ» εἶπε τὸ μικρὸ ἀγόρι, «εἶπα στὴν βασίλισσα τὴν μητέρα σου, ὅτι θὰ τὴν παντρευθῶ ὅταν θὰ μεγαλώσω ἀρκετά».

«Αὐτὸ εἶναι ἀνόητο» εἶπε τὸ κορίτσι. «Αὐτὴ εἶναι τόσο μεγάλη, καὶ ἐκτὸς τούτου ἔχει ἤδη παντρευθῆ. Πολὺ καλὰ, τότε θὰ παντρευθῶ ἑσένα» εἶσαι νεωτέρα καὶ ὠραιοτέρα ἀπ' αὐτήν». Ἀλλὰ τὸ μικρὸ κορίτσι κύταξε μακροῦν.

«Ἐγὼ θὰ γίνω βασίλισσα ὅταν θὰ μεγαλώσω», καὶ τὰ μάτια της μελαγχόλησαν, ὡς νὰ εἶδε κανένα παλαιὸ ὄνειρο. Μιὰ σκιά πέρασε πάνω ἀπὸ τὸ πρόσωπό της πρὸς τὴν λίμνην, καὶ τὸ ἠλιόφως δὲν ἀπλώθη ἐπὶ περισσότερο εἰς τὸ γρασίδι γιὰ τὰ δύο παιδιὰ.

Τὸ μικρὸ ἀγόρι Μότσαρτ καὶ ἡ μικρὴ συντρόφισσά του ἡ Μαρία Ἀντουανέτα.

(Μετάφραση ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗ
ΣΤβ. Β.Γ.Χ.

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

1) Ὁ ἄνθρωπος πὺ δὲν εὐχαριστεῖται μὲ τὸ λίγο δὲν εὐχαριστεῖται μὲ τὸ τίποτε (ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ)

2) Πήγαινε ἀργὰ στὸ συμπόσιο τῶν φίλων σου ἀλλὰ γρήγορα στὴν δυστυχία τους (ΧΙΛΩΝ),

3) Ὁ θησαυρὸς δὲν εἶναι φίλος ἀλλ' ὁ φίλος θησαυρὸς.

4) Καμμιά κόλασις δὲν εἶναι θαυτέρα τῶν τύπων τῆς συνειδήσεως.

5) Θαύμαζε περισσότερο τὸ μεγαλεῖο μιᾶς ταπεινότητος ἀπὸ τὴν ταπεινότητα ἑνὸς μεγαλείου.

6) Ἡ μεγαλωσύνη εἰς τὰ ἔθνη δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα. Μὲ τῆς καρδίας τὸ πείρωμα μετριέται καὶ μετ' αἷμα.
ΣΟΛΩΜΟΣ

Τ^ο ΑΓΝΑΝΤΕΜΑ

(Διήγημα Α. Παπαδιαμάντη, άγνωστίπου έκ του ΣΤ' τάξ.)

Όλος περιγραφικότητα και βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα, πιστός στις παραδόσεις και τα έθιμα, ένθερμος ύμνητής τής Έλληνικής ύπαιθρου, προβάλλει ο Παπαδιαμάντης, άνάμεσα από τις περιφανες μορφές των ήρώων του, εις αυτό του το διήγημα, πού ο γεμάτος γραφικότητα τίτλος του είναι «Τ' Άγνάντεμα». Μύριες εικόνες τής ευτυχισμένης μά και θυσιασμένης ζωής των χωρικών μας, των άγνων και των άπλοϊκών προβάλλουν, εις τά μάτια τής φαντασίας κάθε ίκανού μελετητού.

Τεχνίτης του λόγου, ο Παπαδιαμάντης, και έρμηνευτής τής ναυτικής ζωής των Νησιωτών, κατόρθωσε με την βοήθεια πού παντός τής πρωτοτύπου και συνθέτου γλώσσας του, τής καθαρής σαν τά γάργαρα νερά τής παιρίδος του, τής άπλης σαν τήν ζωήν του, νά δημιουργήση ένα έργο μεγάλο, πλαισιωμένο με άπειρα κοσμητικά επίθετα, πρωτότυπες λέξεις, πού τό καθιστούν ζωηρό και εύχριστο.

Άλήθεια με πόση ζωηρότητα περιγράφει τό έξοχικό, άνεμόδαρο, άπλό και θαυματουργό έκκλησάκι τής Παναχίας τής Κατευοδώτρας!

Με όσην εύλάβειαν και μυστικοπάθεια, αναφέρει τόν αντιπρόσωπον του Θεού, τόν άνθρωπον πού τόν έζησεν ο Ίδιος σαν ίερωμένος και πού ύπήρξε ή μούσα πού τόν ένέπνεε εις τά έργα του.

Με πόσον τέλος άφέλεια παρουσιάζει εις δευτερευόντας ρόλους τό φοβισμένα και τ' άνιτρα βοσκόπουλα, πού παρκαλουθοσαν τόν κόσμο τών εύλαβιχό και φιλόθρησκο, ν' άνέρχεται, ν' άνέρπη, ν' άνεβαίνη—όπως γράφει—τήν ρηματιάν πρός τό έκκλησάκι και τ' άγνάντια.

Με τό άφθαστο λυρικό του ύφος ο μέγας καλλιτέχνης μάς μεταφέρει σ' ένα κόσμο δικό του, σ' ένα κόσμο ύποδειγματικό και άγνό, σ' ένα λιμάνι ψυχών και πλοίων πού δέχεται κάθε φθινόπωρο, μά και κατευοδώνει κάθε άνοιξη, τά βρίκια και τίς σκούνες, τούς φορείς των πύθων τών ψυχών...! Τήν μεγάλην αναχώρησιν των πλοίων έλαθεν ως άφορμήν ο συγγραφεύς διά νά παρουσιάση τίς γυναίκες επάνω εις τ' άγνάντια και νά παραθέση τόν ώραίο μύθο τής Φλανδρώς.

Μιάς κόρης πού μαρμάρωσε, ένώ πρόσμενε τόν γυρισμό του άγαπημένου της, πού έγιγε πέτρα, πέτρα ασάλευτη και άκλόνητη στού πελάγους τήν δρμή, για ν' άγναντεύη πιά αιώνια τό πέλαγος τό βαθύ και τό γαλάζιο, τό εύλογημένο και άγριο πού φέρνει πί-

Ποιά σάλπιγγ' Άρχαγγελική, ποιά φλόγα Άναγεν-
(νήτρα
σ' άνάστησ' ακατάλητη ψυχή τής Ρωμισούνης ;
Ίδέα άτόφια λευτεριάς, εύγένειας και άντρωσύνης
ποιό χέρι ούράνιο σ' έστησε στούς σκλάβους δδηγήτρα;

Μέσα άπ' τά βάθη τής παληάς μαρμαρωμένης δόξας
τινάχτηκες Άκρίτα έσύ μ' αιώνιαν ιστορία
Διαφεντευτής άτρόμητος τιμής και έλευθερίας
τρανός Προφήτης χαραυγής του Έθνους λαμπροφώρας.

Ζωντάνεψες! και ήρειψες μέσ στις καρδιές των
(σκλάβων
σύμβολο, και άναγέννηση τής Λευτεριάς έλπίδα
γιγαντομάχος άρχηγός με δόρυ και μ' άσπίδα
τά στήρη ως έπολέμαγες Σαρακηνών και Άράβων.

Κι' αντιπαλεύεις Διγενή με τό δεξί τή Δάδα
τή Γαλανόλευκη ήροντά και άστράφτει ή Οίκουμένη!
Κι' άπ' τή καρδιά σου ξεπηδά μια φλόγα Όλυ-
(μπιάδα

πού φτάνει ως τά μεσούρανα και κεί μετέωρη μένει !
Κι' αντιλαλούνε τά βουνα τά ματοποιισμένα.
Αυτή πού Διγενή γεννά, γεννά και Είκοσιένα !

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΨΩΜΕΝΟΣ

Τάξεως Η' Κλασσικού

Ίδιωτικού Γυμνασίου Άλικιανού

κρες και χαρές, κατάρα και εύτυχία

Εις αυτό τό ήθικογραφικό διήγημα του Παπαδιαμάντη βρίσκουμε τήν φράση του, όπως και σε κάθε του διήγημα, στερηη και άλκροπερπάτητη, λυρική και ποιητική, μαστορικά δουλεμένη και πλούσια.

Ένας προσεκτικός μελετητής, εύκόλως θά παρατηρήση τήν κλιμακωτή φρασεολογία, τήν κτυπητή αντίθεση και τήν ιδιόρρυθμη γλώσσα πού είναι τά κύρια χαρακτηριστικά του διηγήματος.

Με τέχνην άπαραμίλλη εις τήν χρησιμοποίησιν των καλογικων στοιχείων, ο συγγραφεύς επέτυχε πλήρως του σκοπού του δηλαδή νά προσφέρη εις τήν κρίσιν του κοινού, ένα έργο αιώνιο, πού πρέπει νά έχη ως κανόνα, τής Τέχνης κάθε παιδί και τής Μουσας γνήσιο τέχνο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΘΕΝΑΚΗΣ

Τάξιος ΣΤ' Βον Γυμνάσιον Χανίων

ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Μιά μέρα πέρασα κυνηγός στο βουνό κοντά στα μεγάλα δένδρα, στις πηγές, στους λαγούς, στις πέδιδικες.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι λίγες φορές ἔζησα τέτοιες στιγμές χαρᾶς ποῦ στηρίζεται στήν ὑπερέντασι ὄλων τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων. Τὰ πόδια, τὰ χέρια, τὸ κεφάλι, τὸ μᾶτι καὶ τὸ αὐτί ἦσαν ἐπι-στρατευμένα.

Ἔτσι κι' ἂν συνέβαινε στήν φύσι ἀμέσως τὸ ἀντιλαμβανόμενον. Σκεφτόμουν. Ἄν ὅπως ἤμουν σήμερα εἶμαι στήν τάξι, τὸ λιγώτερο μέσα σ' ἓνα μῆ-να θὰ γίνω σοφός.

Ἄς εἶναι. Μιά φτέρα κουνιέται, ἓνας κυνηγός σημαδεύει, ἓνα λαγωνικό μυρίζεται τὴν γῆν. Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκόνα ποῦ κυριαρχεῖ αὐτὴ τὴν στιγμή ψη-λά στὴ ζεματιά.

Ξάφνου μιὰ ντουφεκιὰ διασπᾷ τὸ πέλλο τῆ-γαλήνης. Ὁ θεῖος μου ὁ κυνηγός εἶχε πιά πυροβο-λήσει, τὸ σκυλί πετάχτηκε πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ ὁ λαγὸς ἔτρεχε φοβισμένος μὲ τὰ πόδια στὴν πλάτη.

Ἐγὼ κοιτάζοντας παντοῦ σκεφτόμουν βλέποντας τὴν στενοχώρια τοῦ κυνηγοῦ, ποῦ ἀπογοητευμένες ἔβλεπε καὶ τὴν τελευταία του προσπάθεια κατιδι-κασμένη σὲ ἀποτυχία. Ὁ λαγὸς ἀσφαλῶς καὶ ἐκεῖνος μὲ τὴν σειρά του σκέφτεται—τί ἔχω κάνει ὁ καημέ-νος καὶ δὲν μὲ ἀφήνουν σὲ χλωρὸ κλαδί. Τότε καὶ οἱ τρεῖς μας—ὁ θεῖος μου, ἐγὼ καὶ τὸ λαγωνικό προχωροῦμε ἀναζητώντας τὰ ἴχνη τοῦ φρυγᾶδος. Κα-θὼς βηματίζομε ὅλος ὁ κόσμος ἀναστατώνεται. Μι-κρὰ πουλιά, μεγάλα πουλιά, κρυμμένα ἔδω καὶ ἐκεῖ στὰ κλαδιὰ καὶ στὶς λόχμες φτερουγίζουν ξαφνικὰ γιὰ νὰ καθοῦν σὲ λίγο στὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρί-ζοντος.

Ἐμεῖς ὅμως εἴμεθα ἀφωσιωμένοι στὸ λαγό. Αὐ-τὸς μᾶς ἀπασχολεῖ καὶ τὰ ἄλλα θαρροῦμε πὸς εἶναι πεταλοῦδες γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ. Ἐγὼ παρεκάλεσα τὸν θεῖο.

—Καλὲ θεῖε, χτύπα καὶ ψηλά κανένα πετούμενο γιὰτὶ κουράστητα. Κάτι νὰ πιάσωμε.

Ἐκεῖνος ὅμως ἦταν ἀμίλητος. Δὲν συνεννοεῖται μὲ μένα παρὰ μὲ τὸ σκυλί. Ξάφνου ὁ Ἄραρης κον-τοστέκεται, μυρίζει τὸν ἀέρα, κάτι χαμόκλαδα κι-νοῦνται καὶ ἓνας πυραβολισμὸς πάλι δονεῖ τὴν λαγ-καδιὰ.

Σὰν ἀστραπὴ ἀπὸ μπροστά μας ἔλαμψε ἓνας κομ-ψότατος λαγός, τρομαγμένος, ἀλλὰ πάντοτε ἡμερος, τρυφερός, θαυμάσιος στὸ χρωματισμὸ καὶ στήν ἐμ-φάνισι.

—Ὁ ἄθλιος παίξει μὲ τὴν τύχη μας, ψιθύρισε

ὁ θεῖος μου.

Ἐγὼ ὅσο κι' ἂν ἤθελα νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ἱστο-ρία λυπόμουν τὸ ἀγαθὸ πλάσμα, ποῦ μοῦ ἔκανε ἰδιαίτερον ἐντύπωσι μὲ τὴν χαριτωμένη παρουσία του Ἦταν πράγματι στολίδι τῆς φύσεως.

Σὲ μιὰ στιγμή βρεθήκαμε κοντὰ στὴ βουσουλά. Δροσιζόμεστε στὸ γάργαρο νερό της καὶ θαυμάζομα-τὴν φθινοπωρινὴ φύσι, ποῦ δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζη-λέψῃ ἀπ' τὴν ἀνοιξι. Ὁ ἥλιος εἶχε ἀνεβῆ ψηλά καὶ πλημμύριζε τὴν πλάσι μὲ φῶς καὶ ἀκτίνες.

Καὶ μεῖς ἀμέσως πάλι τὴν ἐργασία μας. Τὸν λα-γό. Βλέπετε τὸ λαγωνικό ἐνετόπισε πάλι τὸ στόχο, τὸ χροσφύγετό του. Δὲν θὰ τὴν γλύτωνε αὐτὴ τὴ φορὰ.

Ἐνας κρότος πάλι ξανακούστηκε καὶ ἓνα πύρι-νο αὐλάκι διέσχισε τὸν ἀέρα. Καὶ συνάντησε τὸν ἄ-τυχο λαγό, ποῦ ἀσφαλῶς ἐκεῖ στὰ χαμόκλαδα κατέ-βαλλε προσπάθειες νὰ παρατείνῃ τὴ ζωὴ του στὸν κόσμον αὐτό.

Δὲν τὸ κατώρθωσε ὅμως. Καὶ τώρα βοῖσκειται πεσμένος στὰ χόρτα, ποτίζοντας μὲ τὸ ἄλυκο αἶμα του τὴ γῆ, σὰν σπονή γιὰ τὴν υἰεῖα τῶν ἀνθρώ-πων.

Ὁ Ἄραρης κουνώντας χαρούμενα τὴν οὐρά του φέρνει στὸ ἀφεντικό του τὴν λεία, ἡ ὁποία σκορπι-ζει τὴν χαρὰ καὶ τὸ γέλιο. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ λαγὸς εἶναι ἐξαιρετικὸς ἀπὸ κάθε ἀποψι καὶ ἀντι-στάθμιζε τοὺς κόπους μας ἀπὸ τὰ βαθιὰ χαράματα.

—Θεόρατος εἶναι ὁ παντέρμος, ἀναφέρω στὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια.

Τὸν πῆρα στὸ σακκοῦλι καὶ ἔτσι δὲν ἤμουν στὸ κυνήγι μόνο συνοδός. Προσέφερα καὶ ἐγὼ ἔργον.

Ὅταν κατὰ τὸ ἀπογεματάκι γυρίζαμε ἐγὼ εἶχα πληρώσει στὸ τέλος ὅτι εἶχα κερδίσει στὴν ἀρχή. Ἐνῶ τὸ πρωτὸ ἀνέπτυσσα τὶς ψυχικὲς λειτουργίες μὲ τὶς κρίσεις καὶ τὰ σχόλιά μου, τώρα βαρυφορτωμέ-νος ἔφερα στὸ χωριὸ μιὰ πρώτης τάξεως συγκομι-δὴ. Γιατὶ ὁ μεγάλος λαγὸς ἦταν πολὺ δυστυχής, ὄχι μόνον γιὰ τὸν ἑαυτὸ του ἀλλὰ γιὰ ὅλο τὸ γένος τῶν λαγιδῶν.

Τὸ βράδυ τὸ κυνήγι προσέφερε σ' ὄλγου παν-δαισια.

Τὶ μυστήριον τέλος πάντων εἶναι αὐτὸς ὁ κόσμος. Ἡ θυσία πλασμάτων νὰ γίνεται πηγὴ χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΝΙΩΤΗΣ

Εβ'. Βου Γ. Α. Ἡρακλείου.

Η ΘΕΙΑ ΔΥΝΑΜΙΣ

Με πρόσωπο χλωμό, με μάτια δακρυσμένα και με βήμα ασταθές προχωρεί η πονεμένη νέα. Χωρίς να ξέρη και κείνη το γιατί κατευθύνεται προς το μικρό εκκλησάκι. Στην κτρινόβλενη οψι της έχει αφήσει ζωηρά τα σημάδια ο μεγάλος πόνος και μόνο απόγνωση μπορεί να πη κανείς ότι εκφράζει το παιδικό εκείνο προσωπάκι. Μα τι μπορεί τάχα να έχη το μικρό αυτό πλάσμα; Γιατί να δείξη τόσο πόνο εφόσον βρίσκεται στην άνοιξη της ζωής του και αφού μόνο όνειρο γλυκά πρέπει να πλάθη για το μέλλον του; Άλλοίμονο! Πολλές φορές η πλανεύτοια ζωή δεν είναι τόσο ευνοϊκή όσο θαύραπε ναίαι. Γι' αυτό τώρα το νέο κορίτσι πονεί, γι' αυτό χλωμιάζει, γι' αυτό νοιώθει το μαύρο κῆμα της άπο γνώσεως να φρουτώνη μέσα στο στήθος του.

Γιατί η δόλια ζωή—άχ γιατί;—φέρθηκε ακόμη για μιὰ φορά σκληρά, φέρθηκε άπονα. Λυγίζει η μικρούλα μπρος στο κτύπημα της ζωής. Ποτέ δεν περιέμενε τόση άχαριστία από την χλιοτραγουδισμένη ζωή, και δεν ξέρει τι να γίνη, πού να πάη, πού να σταθῆ. Μέσα στην τρικυμία αυτή της ψυχῆς της βλέπει το λευκό εκκλησάκι και νομίζει ότι εκεί θα βρῆ την γαλήνη την οποίαν ζητά. Σάν κυνηγημένο πουλί τρέχει προς το μικρό μοναστήρι. Φθάνει. Άνοίγει τη σκελεθρωμένη πορτούλα του και μπαίνει μέσα. Το θολό της βλέμμα περιπλανᾶται στους τοίχους, στις άγιες μορφές και σταματᾶ επίμονα στην μορφή του Έσταυρωμένου Χριστοῦ μας. Βλέπει το άγιο του κεφάλι γερόμενο πάνω στους ώμους του, βλέπει τὰ σκληρά καρφιά χωμένα στ' άχραντό Του σώμα, βλέπει το θείο αίμα Του να τρέχει βάφοντας το ξύλο του Σταυροῦ και ξεσπᾶ σ' ένα λᾶμα άτελείωτο. Κλαίει το νέο κορίτσι και οί λυγμοί του σάν σεισμικές δονήσεις ταράζουν τὰ σπλάχνα της, κλαίει για την αιώνια αυτή κακία του κόσμου η οποία και μετά την έλευση του Κυρίου εξακολουθεῖ να υπάρχει σὲ μεγαλύτερο μάλιστα βαθμὸ μέχρι σήμερα. Γονατίζει και με λυγμούς αρχίζει μιὰ ολόθερμη προσευχή προς Έκεῖνον πού ξέρει να υπομένη, πού ξέρει να συγχωρῆ, πού ξέρει να παρηγορῆ. Προς τὸν Πανάγαθον Κύριον. Σιγά—σιγά αρχίζει να νοιώθῃ μιὰ ακαθόριστη ἀλλαγὴ μέσα στο εἶναι της. Ὁ πόνος φεύγει. Τὰ δάκρυα στεριεύουν, και η λάμψη ενός ἀγγελικοῦ χαμόγελου πλανᾶται στο πρόσωπό της. Σηκώνεται και παίρνει τὸ δρόμο του γυρισμοῦ προς τὸ σπίτι της με μιὰ νέα δύναμη, με ένα μεγάλο θάρρος, με μιὰ γλυκειὰ ἐλπίδα ότι στο μέλλον θα εὐτυχήσῃ.

Κανείς δεν μπορεί να διακρίνῃ στη νέα αυτή κοπέλλα, τὸ άνεμοδαρμένο εκείνο πλάσμα από τούς παγωμένους βοριάδες της φουρτουνιασμένης ζωής.

Μιὰ ριζική μεταβολή είχε γίνει, στην οποίαν η θεία Πρόνοια συνετέλεσε. Ὁ Κύριος δεν άφησε τὸ πλάσμα του άπροστάτευτο. Τὸ τρόβηξε μέσα στην πατρική ἀγκαλιά Του και τοῦ ἔδωσε απ' τὴ Θεϊκή Του δύναμη τόση ὅση εἶναι ἀρκετὴ για να συνεχισῆ τὸν άγώνα της ζωής, ὁ ὁποῖος θα τὸ ὀδηγήσῃ στη νίκη. Ναι στη νίκη. Γιατί εφόσον τὰ ἔρῳδια εἶναι δοσμένα απ' τὸν μεγάλο νικητὴ τοῦ θανάτου, δεν μπορούν να μην ὀδηγήσουν τὸν άγωνιστὴ στη νίκη. Ἄς ἐλπίζουμε λοιπὸν και μεῖς πάντα και ἄς άντλοῦμε δύναμη από την άστειρευτὴ θεία πηγὴ, για να κερδίσουμε τὴν μεγάλη νίκη από τὸν άγώνα τὸν ὁποῖον διεξαγάγωμεν.

ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ ΚΟΝΤΟΡΙΝΗ

Γυμνάσιον Καστελλίου Κισάμου.

~~~~~

ΛΟΓΑΙΟΣ ΒΥΡΩΝ

Σήμερα πού τὴ θύμησῃ βχθειὰ μᾶς ανασκέλεψε κάθε σου ζάλο, πράξι σου τὸ πνέμα σου ἡ ἀξία. Σήμερα πού τὴ θύμησῃ ἀλήθεια μᾶς ζωντάνεψε ἡ θεϊκή σου ἡ μορφή, κι' ἡ τόση σου άνδρεία. Σήμερα πού οἱ άνάμνησες παλιὰ χρόνια ἔφερανε αὐτὰ πού τότες ἐσκέπαζε ἡ γκριζα άχιλειά. Ἄγγελοι από τὸν οὐρανὸ τὸ δρόμο σου ἐρένανε με μωσκοδάφνες. Βάδιζες να βρῆς τὴ Λευτεριά. Βάδιζες ἤλθες και ἀψηλά απάνου και κουρνιάστηκες βιγλάτορες τοῦ ἄπαρτου ἔδλεπες απ' τὴ κούγια. Πέθανες και στη κούλια σου, πέθανες μὰ δοξάστηκες και σ' ἔκαψε ἡ μάνα μας κι' ἔσκουξαν νυχτοπούλια τὸν ἄδικό σου τὸ χαμό, Κι' αὐτὰ πού πολυγάπησες ὄλα τὰδες ἀράδα !! Μὰ δυὸ μόνο ἐψιθύρισες δυὸ κι' ὕστερα ἐχάθηκες, μονάχα αὐτὰ ἐλάτρεψες ! ... Ἄδα ! Ἐλλάδα Ἐλλάδα !!

ΣΧΘΙΝΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Γυμνασίου Σητείας.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Χαρισμένο στους ἀριστούχους μας

Τὴν πέμπτη τὸ ἀπόγευμα, τὴν πρώτη τοῦ Δεκέμβρου ὄλοι καλοὶ οἱ μαθηταὶ ἐσήκωσαν πανιά κι' ἀνέβηκαν πολὺ ψηλὰ ὁ ἥλιος νὰ τοὺς εὔση καὶ γιὰ νὰ δοῦν ἀφ' ὕψηλοῦ ὡς λένε στὰ Χανιά. Αὐτὰ ἐσυζητούσαμε, αὐτὰ ἀκόμη κι' ἄλλα καὶ ἐπαραπονοιάμαστε πού μείναμε μπουκάλα ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ 2 πολλαπλάσιον μὰ ἦταν καὶ μαθήτριά ἀπ' τ' ἀδελφὸν Γυμνάσιον. Ἐπῆραν δέκα μοναχὰ, καὶ μόνο τοὺς καλοὺς καὶ μὲ ἀφίσανε κι' ἐμὲ μαζὺ μὲ τοὺς πολλοὺς. Μόλις λοιπὸν ἐμπήκανε μέσα στ' ἀεροπλάνο ἐνόμισαν πὼς βρίσκονται κι' ἀπ' τὸ Θεὸ πιὸ πάνω Ὅλοι τοὺς ἐρωτούσανε—ἴντα ἴναι ἐπαὲ ἄχ τί βλακεία ἔκανε ἐφέτος ἡ ΤΑΞ. Ἀμέσως ἐξεκίνησε εὐθὺς καὶ κατὰ τάχος τὸ λαμπερὸ αὐτὸ πουλι τὸ μέγ' ἀεροσκάφος Κι' ἐνῶ μᾶς χαιρετούσανε, μᾶς λέγουν bay-bay ἐμεῖς τοὺς ἐφωνάσαμε καλόπαιδα «δὲ πάει» Ὅλοι τοὺς ἐνομίζανε πὼς πᾶνε στὸ Παρίσι μὰ μοναχὰ τοὺς πῆγανε, μέχρι... τὴ κοῦα Βουση. Πέρασαν ἀπ' τὴ Κίσαμο ὡς κι' ἀπ' τὸ Ἄροδινο ὅπου μπορῶ νὰ πάω κεὶ μ' ἕνα καλὸ πατίνι Τοὺς πῆγαν μέχρι τὰ Σφακιά, μέχρι τ' Ἀργυρομύρι πού μπορῶ ἐγὼ νὰ πάω μὲ γαιδούρι. Πετούσανε στὰ χαμηλά, τότε κι' ἐγὼ ἀβέρτα ἐβγήκω καὶ ἐκούναγα μιὰ κόκκινη κουβέρτα Μὰ δὲν ἐπρόσεξαν ἐμὲ τὸν ἄτυχο θνητὸ γιὰτ' ὄλοι τοὺς πεθαίνανε ἀπὸ τὸν ἐμετό. Καὶ τώρα πιά δὲν μᾶς μιλοῦν αὐτὰ τὰ μαθητούδια γιὰτὶ ἔκάναν ὅπως λέν φίλους τὰ ἀγγελουδία. Ἄχ νὰ τοὺς ξεφορτώνανε στὴ θάλασσα ἐπάνω εἶπα ἐκείνη τὴ στιγμή π' εἶδα τ' ἀεροπλάνο. Αὐτὸ εἶπ' ἀπὸ μέσα μου, δὲν ἔδοσα κατάρρα γιὰ νὰ μὴν πάθουν τὰ παιδιὰ καμμιά τέτοια λαχτάρα. Ὅμως αὐτοὶ ἔκάνανε τ' ὄραϊο ταξιδάκι τους χωρὶς νὰ δώσουν μιὰ δραχμὴ ἀπὸ τὸ παραδάκι τους Ὅσοι λοιπὸν δὲν πῆγανε σὲ τοῦτο τὸ ταξίδι ἂν στενοχωρεθῆκανε ἄς πιοῦνε λίγο ξύδι.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΟΝΤΟΣ

ἩΒ Πρακτικῶ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΛΗ

Ἐνας σχολαστικὸς, ἕνας κουρέας καὶ ἕνας φαλακρὸς ταξίδευαν μαζὶ. Νυχτώθηκαν μέσα σ' ἕνα δάσος καὶ ἀποφασίζουν νὰ κοιμοῦνται οἱ δυὸ κατὰ σειρά καὶ ὁ ἕνας νὰ φυλάγῃ βάρδια ξυπνητός.

Πρῶτος φύλαξε ὁ κουρέας. Θέλοντας ὅμως νὰ γελᾷ μετὰ τὸ σχολαστικὸ, πιάνει καὶ τοῦ ξουρίζει καλὰ τὸ κεφάλι. Τρίχα δὲν τοῦ ἀφήνει. Καὶ σὰν ἤλθε ἡ σειρά τοῦ σχολαστικοῦ νὰ φυλάξῃ βάρδια τὸν ξυπνᾷ. Σηκώνεται ὁ σχολαστικὸς νυσταγμένος· φέρνει τὸ χέρι του στὸ κεφάλι. Δὲ βρῆκε ἐκεῖ μαλιὰ καὶ θυμωμένος φωνάζει:

«Τὶ ἀνόητος ὁ κουρέας. Ἄντὶ νὰ ξυπνήσῃ ἐμένα, πιάνει καὶ ξυπνᾷ τὸ φαλακρό!».

ΜΑΙΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ἩΒ Γ.Θ.Χ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ

Δύο τρόποι υπάρχουν γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς πλούσιος : α) Νὰ ἔχῃ πολλὰ λεπτά. β) Νὰ ἐκανοποιηθῆ με λίγα.

—ο—

Οἱ γνῶμες ἑνὸς ἀνθρώπου μποροῦν ν' ἀλλάξουν ὄλες, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνη πού ἔχει γιὰ τὸν ἑαυτὸν του.

—ο—

Ὁ ἀνθρωπὸς ἔκανε χρῆσιν τῆς εὐφύτας του, γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀνοησίαν.

—ο—

Εἶναι εὐτύχημα, πού ἡ κοινωνία εἶναι τόσο ρηχὴ, γιὰτὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς πού ἐπιπλέουν τώρα θὰ εἶχαν πνιγῆ.

—ο—

Διπλωματία εἶναι νὰ παίρνης κάτι μ' ἕναν τρόπο, πού νὰ πιστεῦῃ ὁ ἄλλος ὅτι τοῦ τὸ δίνεις.

—ο—

Νὰ συγκεντρώνῃς τὸ μυαλό σου στὴν δουλειά σου καὶ ὄχι τὴ δουλειά σου. .. στὸ μυαλό σου

Ἀποστολεὺς : Α. ΛΙΑΠΑΚΗΣ

ΟΠΤΑΣΙΑ

Ἀγαπούσα κάποτε τὸ δάσος...

Εἶχα ζήσει ὄλα τὰ παιδικὰ μου χρόνια ἐκεῖ. Χω-
νόμουνα στὰ πυκνὰ δένδρα καὶ μάζενα ἕνα σωρὸ πα-
ράξενα λουλούδια.

Ἐτορχα σὰν τοελλὸς κυνηγόντας τὶς πεταλοῦδες
καὶ σὰν κουραζόμουνα, ἔπεφτα στὴ γλῶη, ἀφῶ ἐπι-
να μονορούφι νερὸ ἀπ' τὸ ρυάκι.

Ζοῦσα σὲ μιὰ μεγάλη χαρὰ. Τ' ἀγαπούσα τὸ δά-
σος. Ἀπόψε τὴν νύχτα συλλογιζόμουνα πόσο ρήμαξε
κι' αὐτό. Ἐβαλαν φωτιὰ οἱ βοσκοί, κι' ἔκλαψα ἰν-
μᾶμι πολὺ σὰν τῶδα νὰ φλέγεται μὲς στὸ σκοτάδι.
Ἐστερα μὲ τὸν καιρὸ ρήμαξαν ἕνα ἕνα ὄλα τὰ δένδρα
ποὺ εἶχαν μείνει.

Πέταξαν τὰ πουλιὰ καὶ οὔτε ξαναγύρισε πιά ἡ
ἀνοιξις σ' αὐτό. Τὸ φεγγάρι πλανιέται μονάχα ἔρη-
μο στὰ ξερὰ κλαδιὰ καὶ ἡ κουκουβάγια τὸ κυτταίει ἀ-
πὸ μακρού, φοβάται καὶ κλαίει. Ναί! κλαίει...

—Καῦμένο δάσος, αὐτὴ εἶναι ἡ μοίρα σου, τὸ κλᾶ-
μα τῆς κουκουβάγιας

Λυπᾶμαι, λοιπόν, τόσο πολὺ, ποὺ βουρκώνουνε τὰ
μάτια μου. Τὰ βλέπω ὄλα θολά, καὶ καθὼς ἦταν
ἀποκοιμοῦμαι πάνω στὸ γραφεῖο μου. Μὰ ξαφνικὰ
καθὼς ξεθολώνεται ἡ ζωγραφιὰ τοῦ δάσους πρὸς τὰ
μάτια μου νοιώθω κάποιον σίκορτημα στὴν ψυχὴ μου.

Νοιώθω μιὰ παράξενη μουσικὴ νὰ γεμίζει τὴ
νύχτα. Νοιώθω ἕνα δυνατὸ φῶς ν' ἀπλώνεται στὰ
κλαδιὰ. Τὸ δάσος ἄρχισε ξαφνικὰ νὰ πυκνώνη, νὰ
πρασινίξη, ν' ἀνθίξη, νὰ μοσχοβολᾷ. Λάλησε κά-
ποιο ἀηδόνι καὶ σιγὰ σιγὰ χιλιάδες πουλιὰ ἄρχισαν
ἕνα θεότρελλο τραγούδι σὰν τότε στὰ πινὰ παλιὰ χρό-
νια. Χώθηκα μέσα σὶὰ δένδρα κι' ἔνοιωσα ξαφνικὰ
πάλι τόση χαρὰ, τόση εὐτυχία ποὺ ἄρχισα νὰ ξεφω-
νίζω. «Ὁχι! Δὲν θὰ ξαναφύγω ποτὲ πιά, ἀπ' τὸ
δάσος, εἶπα, ποτέ!!!»

Κι' ἐφώνηξα φαίνεται τόσο δυνατὰ ὥστε ξύπνησα.

Ἦμουν μόνη.. στὸ δωμάτιό μου, ἀρκετὰ βράδυ
καὶ καθὼς εἶπα—ἀποκοιμήθηκα ἐνῶ διάβαζα Ἐλ-
γεβρα μου, μὲ τὴ σκέψη τοῦ δάσους. Εἶδα αὐτὸ
τὸ ὄρατο ὄνειρο.

Στοχάζομαι λοιπόν πὼς κάτι καλὸ θὸ μου συμ-
βῆ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ ξημερώσῃ...

ΒΟΥΛΑ ΛΙΟΝΑΚΗ

Τάξ. Ζτ β' Γ.Θ.Χ

ΗΙ ΕΠΙΜΟΝΗΙ

Εἶναι καὶ οὕτη ἕνα διαμάντι ποὺ πηγάζει μέσα
ἀπὸ τὸν πολύτιμον θησαυρὸν τῶν ἀρετῶν.

Ἀλήθεια! τὸ πᾶν κατορθώνεται διὰ τῆς ἐπιμο-
νῆς.

Ὁ γλύπτης λαμβάνει μιὰ ἀδιαμόρφωτον πλάκα
μαρμάρου. Συμμένος μέσα νύχτα ἐπ' αὐτῆς κατορ-
θώνει νὰ κατασκευάσῃ ἕνα ἀξιοθαύμαστον ἄγαλμα.

Ὁ Δημοσθένης ἦτο ἐκ γεννητῆς ψευδός. Τοῦ ο
δμως δὲν ἔκόλυε τοῦτον εἰς τὸ νὰ ἐπιύχη ν' ἀποβῆ
ὁ βροντοφῶνος ἐκεῖνος ρήτωρ τὸ ἰνδαλμα τῆς ἐποχῆς
του, ὁ μύστης τοῦ λόγου. Καὶ τοῦτο διότι ἦτο προ-
κισμένος μὲ ἐπιμονὴν εἰς ἀφάνταστον βαθμόν.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλα ἄπειρα παραδείγματα ἱκανὰ
ν' ἀποδείξουν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιμονῆς.

Ναί, ὁποῖος ἐπιμένει δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπιτύ-
χη. Ἐς ἔχομε παιδιὰ, ἐπιμονὴ στὸ μεγάλο μας ἔργο
καὶ θὰ ἐπιτύχωμε. Μὴν ἀγνοοῦμε διὰ ἔχομε ἀνα-
λάβει τὴν ἐκπλήρωσιν πολλῶν καθηκόντων. Μὴ μᾶς
διαφεύγει ὅτι εἴμεθα τὸ ὄνειρο τῶν γονέων μας.
Γιαντὸ ἐπιμονὴ εἰς τὸ ἔργον μας καὶ ὄλα θὰ λά-
βουν λαμπρὰν ἐκβασιν.

Ἐς μὴν ἀπελιζόμαστε παιδιὰ μὲ τὸ πρῶτο κτύ-
πημα τῆς ἀποτυχίας. Ὁχι, θὰ ὑπάρξουν καὶ δι'
ἡμᾶς ἐπιτυχίες ἀρκεῖ νὰ συνοδεύονται αἱ πράξεις
μας μὲ ἐπιμονή.

Ὡ! καὶ νὰ ἡδυνάμην νὰ φωνάξω παντοῦ, ὅτι
διὰ τῆς ἐπιμονῆς κατορθώσῃ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀνέλθῃ
σὲ ἀνώτερα ἐπίπεδα.

Ὡ ἐπιμονὴ ἀτίμητο διαμάντι! Ἐσὺ ἐβοήθησες
τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἀνίσχυρον ν' ἀναδειχθῆ. Χωρὶς
ἐσένα λαμπρὰ ἀρετὴ, πολλὰ προσωπικότητες θὰ
περιέλιπτον στὴν ἀφάνειαν καὶ δὲν θὰ ἀνεδει-
κνύοντο.

ΒΑΣΙΔΙΚΗ ΘΕΟΛΩΡΑΚΗ

Τάξ. Στ' Γυμν. Καστελλίου.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΡΗΤΙΚΗ

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

ΤΟ ΑΣΤΡΑΚΙ

ᾠ Κρήτη ὄμορφο νησί,
τῆς δόξης κατοικία.
Χρυσὸ στολίδι στὴ χρυσή
Ἑλληνικὴ ἱστορία.

Εἶσαι μικρὰ στὴν ἔκτασι
ὄμως μεστή στὴ δόξα
καὶ κρύβεις φῶς ἀνέσπερον
στῆς γῆς σου κάθε λόξα.

Ἄρμονικά τὸ πράσινο
μὲ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα
ἐνώθηκαν καὶ στόλισαν
τῆς Κρήτης τ' ἅγιο χῶμα.

ᾠ Κρήτη, νῆσος μαγική,
στὶς νίκες ἐσύ πρώτη
μὰ πρώτη καὶ στὰ θύματα
ὅπου πολέμου κρότοι.

Χρυσὰ τὰ φύλλα πού ἱστοροῦν
τὴν δόξα τὴν λαμπρὰ σου,
μαῦρα τὰ φύλλα πού μιλοῦν
γιὰ τὰ παθήματά σου.

Τὴν ἐνδοξ' ἱστορία σου
τὴν ἔγραφες μὲ αἶμα,
τὴν χάραξες μὲ τὸ σπαθί
τὴν στόλισες μὲ πνεῦμα

ΠΙΤΤΑΡΙΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Η' Γυμν. Καστ. Πεδ.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Πόσα χάθηκαν γιὰ σένα
τῆς πατρίδας μας παιδιά,
ὄ λατρεία, τοῦ ἀνθρώπου,
ποθητὴ Ἑλευθεριά!

Αἶμα χύσαμε ποτάμια,
γιὰ νὰ βρῖσκεσαι κοντά μας,
σύντροφος καὶ παραστάτης,
στὰ μεγάλα ὄνειρά μας.

Τῆς Ἑλλάδας ἡ Θεά ᾠσαι,
ζηλευτὴ Ἑλευθεριά,
σὲ προσμένουν καὶ θρηνοῦνε,
κάποιος Σκλάβας γιὰ παιδιά!

Τρέξε, ἔλα καὶ πιὸ πέρα,
ἀνοιξέ τα τὰ φτερά,
βάλε κι' ἄλλους στὴν ἀγκάλη.
ὦ Ἑλπίδα ὦ Χαρά!!

ΣΑΧΛΑΚΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ

Ζβ'. Γ. Ἡρακλείου.

ᾠ ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Μῆρὸς στὸ καντῆλι τὸ σβυστὸ
μὲ μάτια βουρκωμένα
μιὰ μάνα ἔτσι προσεύχεται
στενάζει πονεμένα.

« Γλυκειά μητέρα τοῦ Θεοῦ
» καλή μου Παναγία
» μοναδικὴ προστάτις μου
» σ' αὐτὴν τὴν κοινωνία.

» Γονατιστὴ σὲ προσκυνῶ
» καὶ μεσ' τὰ δάκρυά μου
» μιὰ χάρη μόνο σοῦ ζητῶ
» βαθιὰ ἀπὸ τὴν καρδιά μου.

» Τοῦτο τὸ ἄρρωστο παιδί
» πού κοιτάει στὸ στῶμα
» δίχως χαμόγελο ν' ἀνθῆ
» στὸ παιδικὸ του στόμα.

» Τοῦτο τὸ ἄρρωστο κορμί
» θέλω νὰ μοῦ γιατρέψης
» ξέροντας μὲ τὸ θαῦμα σου
» δάκρυα θὰ στερέψης».

Ξάφνου αὐτὴ τὴν προσευχὴ
μιὰ λέξις τὴν ταραξεί
«μάνα». Πετάγεται ὀρθή
τρέχει καὶ τ' ἀγκαλιάζει.

ᾠ! Ἡ θερμὴ ἡ προσευχὴ
ἀνέβηκε στὸν θρόνο
καὶ ἡ γλυκειά Παρθένα μας
βοήθησε στὸν πόνο.

Τώρα καὶ οἱ δυὸ γονατιστοὶ
μὲ μάτια βουρκωμένα
λένε θερμὰ εὐχαριστῶ
στὴν Πάναγνη Παρθένα

ΜΑΙΡΗ ΧΑΝΙΩΤΑΚΗ

Τάξις Ζα' Γυμν. Ἱεραπέτρας.

ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ Κύπρος θέλει: Ἐνωσι
θέλει Ἑλευθερία
κ' ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ
νὰ φύγη μὲ ἀνδρεία.

Ἐμπρὸς λοιπὸν σὰν Ἕλληνες
ἄξιοι νὰ φανοῦμε
καὶ μὲ γενναῖο φρόνημα
νὰ ὑπερασπισθοῦμε

Θάρρη, θὰ φτάσῃ ἕνας καιρὸς
μὲ τὸ δεξιὸ μας χέρι
νὰ πάρωμε τὴν Κύπρο μας
στὰ Ἑλληνικὰ τὰ μέρη.

ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗ

Γ. Θ. Ἰανίων τάξις Δ'.

Ἄστρακι μου περιλαμπρο
πόσοι σὲ λαχταροῦνε
καὶ πόσοι σ' ἀτενίζουνε
παντοῦ ὅπου σὲ δοῦνε.

Μὰ πόσοι πάλι φεύγουνε
χωρὶς ν' ἀξιωθοῦνε
στὸ πῖλο νὰ σὲ βάλουνε
λίγο νὰ σὲ χαροῦνε.

Καὶ ἡ φυγὴ ὀφείλεται
ἴσως στὴ ἡλικία
πού φεύγουνε γιὰ τὸν στρατὸ
εἴτε σ' ἀπελπισία...

Μὰ στὴν ὀγδὴ ὅποιος μπῆ
κι' ὅποιος τὸ κατορθώση
ἔσένα τρέχει γιὰ νὰ βρῆ
στὸ πῖλο νὰ καρφώση.

Μὰ σὰν περάσουν οἱ «ἐννιά»
κάπου θὰ σὲ πετάξῃ
καὶ μοναχὸ θὰ μείνης κεῖ
τὴν τύχη σου νὰ κλάψῃ.

ΠΑΡΔΑΛΑΚΗΣ ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ

Ηβ'. Πρακτ.

Ἡ Θέλα...

Στὸ χωρισμὸ τοῦ φίλου μου

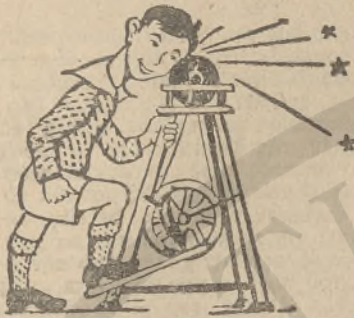
Μὲς ᾠστὴ θλιμμένη μου καρδιά
ἤθελα κάτι νὰ κρατήσω,
Γιαυτὸ δὲ σοῦπα ἔχε γειὰ
γιαυτὸ ἕνα δάκρυ δὲν θὰ χύσω.

Ἦθελα κάτι νὰ μοῦ μείνῃ,
ὡσὰν παράπονο πικρὸ,
νᾶχῃ τῆς λύπης τὴν ὀδύνη
νᾶχῃ ἕνα μῖσος ἐλαφρὸ.

Μὲς στὴ θλιμμένη μου καρδιά
ἤθελα κάτι νὰ κρατήσω,
νὰ μοῦ ἀνάβῃ τὴ φωτιά
ποτὲ νὰ μὴ σὲ λησμονήσω,

ΔΗΜ. Γ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Ζ'. Πρ. Β.Γ.Χ.

3ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προτείνεται από την Μαθήτρια **Φωφώ Παπαμαρκάκη της Στ' τάξ. του Γ.Θ. Χανίων.**

Κάθε ερώτησις βαθμολογείται **ιδιαιτέρως**. Ούτω όποιος συγκεντρώσει τολάχιστον **20 βαθμούς** θα λάβη ως βραβείον το **εξαίρετο βιβλίο Α. ΚΡΟΝΙΝ «Τὰ άγουρα χρόνια».**

Α') Πώς προήλθεν ο έρως...

- 1) ... «Κράτος εν κράτει». (βαθμοί 2)
- 2) ... «Ντεπόρ» και πώς ο όρος «Ρεπόρ» (βαθμοί 4).
- 3) ... «Πάππου συναγωγή» (βαθμοί 3)
- 4) ... «Κορυβαντιασμός» (βαθμοί 2)
- 5) ... «Σνόμπ» και «Σνομπισμός» (βαθμοί 4).

Β') Τι γνωρίζετε...

- 1) ... Περί του όνόματος Μεριστοφελής και πώς προήλθεν τουτο; (βαθμοί 5).
- 2) ... Περί του δημόδου ορητού «κάλλιο άργά παρά ποτέ». Είναι ή δέν είναι Έλληνικόν; (βαθμοί 2).
- 3) ... Περί των όνομασιών «άββάς» και «άββαεϊόν» (βαθμοί 1).
- 4) ... Περί των «Κρυπτοχριστιανών» (βαθμοί 1).
- 5) ... Περί των «Άβυσσαίων οργανισμών». (βαθμοί 1).

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

1ος Διαγωνισμός

- Α')** Μήπως ξέρετε ποίος ;
 α) 'Ο Γεώργιος Ούεστινγκλάουζ.
 β) 'Ο Τζάιμς Βάττ.

- γ) ο Γεώργιος Ούεστινγκλάουζ.
 δ) 'Ο 'Αϊνστάϊν.
 ε) 'Ο Θαλής ο Μιλήσιος.
Β') Είναι αλήθεια ότι.
 α) 'Όχι (ήτο φιλόσοφος)
 β) 'Όχι
 γ) Ναι
 δ) Ναι
 ε) 'Όχι (πρώτος το απέδειξε ο

Κοπέρνικος)

- Γ') Ποίος είπε.
 α) 'Ηράκλειτος
 β) 'Αρχιμήδης
 γ) 'Ηράκλειτος
 δ) 'Ο 'Απολλώνιος ο Τυανέας
 ε) 'Ο Δημόκριτος
 Δ') 'Από πού και πότε ήλθαν στην 'Ελλάδα
 α) 'Από την 'Ιταλία το 146 Π.Χ.
 β) 'Από την Γαλατία τον 3ον αιώνα μ. Χ.
 γ) 'Από βορράν της Εύρώπης περί το 1100 π. Χ.
 δ) 'Από την Γαλλία το 280 μ.Χ.
 ε) 'Από την Ν. Α. 'Ασίαν περί το 2000 π. Χ.

Ε') α) 'Ο Νεύτων γυρίζοντας γρήγορα ένα δισκο με τα χρώματα της 'Ιριδος.

- β) 'Ο 'Οξύριγχος.
 γ) Στυχινός ο 'Εδώδιος, Σίκης ο ύδροπέπαν, Σιύος ή ήμερος.
 δ) Τραχύς λαός κατοικών εις τα 'Απέννια.
 ε) Βασιλεύς της Σουηδίας.

2ος Διαγωνισμός

'Ο αριθμός ούτος δέν είναι ο αριθμός 999 ούτε $9 \times 9 \times 9$ αλλά ο 9 εις την ένατην εις την ένατην δύναμιν ο όποιος είναι τεράστιος αριθμός. 'Αρκεί να σημειωθί ότι ο 9 εις την 9 δύναμιν είναι ίσος με 387.420.489. 'Ο αριθμός αυτός ύψούμενος στην 9 δειδει τον αριθμόν 1966..... (έπονται έτερα 74 ψηφία).

Διά να φθάση τις μετροών μέχοι του αριθμού αυτού, άν ύποτεθί ότι προσφέρει έναν αριθμόν άνα δευτερόλεπτον πρόπει να μετρά άδιακόπως επί 30.000.000 τρισεκατομμυρίων δωδεκακισεκατομμύρια χιλιετηρίδας.

Συνεπώς ο εξαίρετος αυτός όμογενής ήθελε να δοκιμάση την αντίληψίν μας άπαντώντας ότι είναι

άδύνατον να μετρήσωμε τον αριθμόν που προκύπτει από τας, προάξεις [(9)⁹]

Δυστυχώς όμως ούδεις μαθητής ή μαθήτρια μας άπήνησε ούτω, εκτός της μαθητριάς **Κατίνας 'Ανδρουλιδάκης της Η'. Κλασσικού Γ. Θ. Ρεθύμνης,** ή όποία έπλησίασε κάπως την λύσιν του διαγωνισμού.

Εισθε έξυπνοι ;

α) 'Εάν προσέξετε καλώς θα αντίληφθίτε ότι ή διατύπωσις είναι έσφαλμένη χωρίς όμως να γίνεται αντίληπτή κατά την άνάγνωσιν.

β') Προφανώς όχι έφ' όσον ή περιφέρεια του 'Ισημερινού είναι 40.000 χιλιόμετρα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

1ος Διαγωνισμός

Πρώτη ήλθεν ή μαθήτριά **Μακρή Ειρήνη της Εα του Γ. Θ. Ρεθύμνης** και εις την όποιαν αποστέλλομεν ταχυδρομικώς το δώρον του διαγωνισμού, συγκεντρώσασα **18 βαθμούς.**

Δευτέρα ή μαθήτριά **Σκρέκα Μαρία της Η'. Κλασ. του Γ. Θ. Χανίων** συγκεντρώσασα **15 βαθμούς.**

2ος Διαγωνισμός.

Μετά μεγάλης μας λύπης ούδεις άπήνησεν ορθώς.

Σημ. Λύσεις του 3ου Διαγωνισμού θα δεχόμεθα έως της 10—2—1956.

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΕ ΛΟΓΙΑ

—Μαρίνα Νόλη φωνάζετε τον να γελάσωμε

—Ποιδν Καίτη;

—Μά ποθ είχατε το μυαλό σας;

Σας το είπα.

ΜΑΡΚΑΚΗ ΠΟΛΑ

Εδ' Γ. Θ. 'Ηρακλείου

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α) ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

146) Πολεμικόν σκάφος ελαβε διαταγή όπως μεταβῆ εἰς τὸ α' σημείον ἀπέχον 144 μίλλ. ἐκ τοῦ σημείου ἐκκινήσεως· τὸ σκάφος προχωρεῖ κανονικῶς ἀλλὰ κατὰ τὸν πλοῦν του λόγῳ βλάβης τῆς μηχανῆς του καθυστέρησεν ἐπὶ 2 ὥρας καὶ 30 λεπτά. Μὲ πόσα μίλια τὸ σκάφος ἐπροχώρει τὴν ὥραν δοθέντος ὅτι ἐὰν δὲν ὑφίστατο τὴν ἀνωτέρω βλάβην τοῦ ὑπελείπετο τὸ 1/16 τῆς ὅλης ἀποστάσεώς του.

147) Κατὰ ἐναέριον ἀερομαχίαν δύο ἀεροσκαφῶν βληθὲν τὸ α' ὑπὸ τοῦ β' ἤρριξεν νὰ πίπτῃ ἐξ ὕψους 3610 μέτρων. Πόσα δευτερόλεπτα ἐχρημάσθησαν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὸ βληθὲν ἀεροσκάφος ἐφ' ὅσον γεωρίζομεν ὅτι τὸ β' ἀεροσκάφος διὰ τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν βάσιν του διήνυσεν 2000 μέτρα ἐκ τῶν 408.000 μέτρων τῆς ὠριαίας ταχύτητός του.

Φλαγκράκης Μιχ.
Ε'. Β.Γ.Α.Χ.

148) Τὸ ἀτμόπλοιο «Κυρήνεια» ἐκτελὸν τὴν διαδρομὴν Πειραιῶς—Αὐστραλίας εἶχε τρόφιμα 80 ἡμερῶν διὰ 120 ἐπιβάτας αὐτοῦ. Μετὰ πλοῦν 10 ἡμερῶν ἀπεβίβασε εἰς τὸν πρῶτον λιμένα πού συνήνητσε 30 ἐπιβάτας. Μετὰ πλοῦν ἄλλων 5 ἡμερῶν παρέλαβε ἀπὸ τὸν δεύτερον λιμένα πού συνήνητσε 35 ἐπιβάτας. Μετὰ πλοῦν ἄλλων 6 ἡμερῶν ἀπεβίβασεν εἰς τὸν τρίτον λιμένα 20 ἐπιβάτας καὶ παρέλαβε 15. Νὰ εὔρεθῇ διὰ πόσας ἡμέρας ἀκόμη ἐπαρκοῦν τὰ τρόφιμα.

Κεββατζῆς Λίντος
Δ'. Β.Γ.Α.Χ.

149) Ἐργολάβος κατασκευάζει δύο τμήματα σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν ἴση ποσότητα ἐργασίας.

Χρησιμοποιεῖ 20 ἐργάτας δι' ἕκαστον. Μετὰ πάροδον 60 ἡμερῶν οἱ ἐργάται τῆς πρώτης ομάδος εἶχον ἐκτελέσει τὰ 3/4 τῆς ἐργασίας των, ἐνῶ οἱ ἐργάται τῆς δευτέρας ομάδος, πλέον ἐργατικοί, ἐξετέλεσον τὸ ἔργον (τὴν κατασκευὴν τοῦ

τμήματος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἢ ὁποῖα τοὺς ἀνετέθη). Πόσους ἐργάτας τῆς δευτέρας ομάδος πρέπει νὰ προσθέσῃ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς πρώτης, ὥστε ἡ ἐργασία αὐτῶν νὰ τελειώσῃ μετὰ 10 ἡμέρας.

Μανωλικῆς Στέφ.
Β'. Γ.Α.Χ.

Β) ΑΛΓΕΒΡΑΣ
(α' κατηγορίας)

150) Ἐὰν X_1, X_2, X_3 εἶναι αἱ ρίζαι τῆς ἐξισώσεως $2X^3 + 8αχ^2 + 3(2α^2 - β)X + 2α^3 - 5αβ = 0$, νὰ εὔρεθῇ ἡ σχέσηις ἢ ἀνεξάρτητος τῶν α καὶ β ἢ συνδέουσα τὰ $λ_1, λ_2, λ_3$ ἂν $λ_1 = X_1 + X_2 + X_3, λ_2 = X_1X_2 + X_1X_3 + X_2X_3$, καὶ $λ_3 = X_1X_2X_3$.

Κασιανάκης Δημ.
Ἡα' Πρακτ.

151) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα $Xψ = Φω, X + ψ = 10, Φ + ω = 14, \frac{X}{ω} + \frac{Φ}{ψ} = 4$

Χειλαδάκης Κωνστ.
Ἡα' Πρακτ.

152) Νὰ δειχθῇ ὅτι τὸ $2^{4\sqrt{1}} - 2\sqrt{1} - 1$ εἶναι πολλαπλάσιον τοῦ 9.

Περσικάκης Νικ.
Ἡβ' Πρακτ.

153) Δίδονται αἱ ἐξισώσεις $λχ^2 + \frac{μ}{λ}χ + 1 = 0$, ἔχουσα ρίζας, X_1, X_2 καὶ $Mχ^2 + \frac{Λ}{M}χ + 1 = 0$, ἔχουσα ρίζας $X_1 + K$ καὶ $X_2 + K$. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι $\frac{M}{λ} = \pm \frac{\sqrt{Λ^2 - 4M^2}}{μ_2 - 4λ^2}$

154) Ἐὰν εἶναι $X + ψ + z = 0$, τότε $\frac{X^2(ψ+z) - ψz}{ψz(ψ+z)} + \frac{ψ^2(z+X) - Xz}{zχ(z+X)} + \frac{z^2(χ+ψ) - χψ}{χψ(χ+ψ)} + \frac{3(χ^2+ψ^2+χψ-3χψz)}{χ^2+ψ^2+z^2} = 0$

Χειλαδάκης Γεώργ.
(β. κατηγορίας)

155) Δίδεται ἡ παράστασις $(\sqrt{α} + \sqrt{β})^2 (\sqrt{α} + \sqrt{β})^2 (\sqrt{α} + \sqrt{β})^2 (\sqrt{α} + \sqrt{β})^2 (\sqrt{α} + \sqrt{β})^2 (\sqrt{α} + \sqrt{β})^2$ νὰ δειχθῇ ὅτι εἶναι τέλειον τετράγωνον ἐνὸς διωνύμου.

Πολάκης Μάρκος
Ἡ' Γυμν. Βάμου
(πρόβλημα ἀλγέβρας)

156) Ἡ Κυρία χ παρέχει τὰς ἐξῆς

ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας της. Ὑπάρχει ἕνας ἐξαψήφιος ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος χωριζόμενος εἰς τμήματα ἐκ δύο ψηφίων ἕκαστον μᾶς δίδει τὸ πρῶτον τμήμα ἐξ ἀριστερῶν τὴν ἡλικίαν τῆς μητέρας μου (ὁ ἀριθμὸς πού ἀντιπροσωπεύει τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχει ὡς μονάδα τὸ 1) Τὸ δεύτερον τμήμα ἐκ δεξιῶν ἐκπροσωπεῖ τὴν ἡλικίαν τοῦ πατέρα μου. Ἐὰν ἀφαιρέσετε ἕνα χρόνον ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρός μου θὰ ἔχετε τρεῖς φορές τὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ μου. Ἐὰν διαιρέσετε τὴν ἡλικίαν τῆς μητρός μου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονάδων τῆς ἡλικίας τοῦ πατρός μου θὰ εὔρετε τὴν ἡλικίαν τῆς κόρης μου (τῆς ὁποίας ἡλικίας ἔχει ὡς μονάδα τὸ 4) καὶ σὰς μένει 1. Ἡ μπορεῖτε ἐπίσης νὰ βρῆτε τὴν ἡλικίαν τῆς κόρης μου, ἐὰν ἀφαιρέσετε τὴν ἡλικίαν τῆς μητέρας μου ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρός μου. Διὰ νὰ μάθετε τὴν ἰδικὴν μου ἡλικίαν διαιρέσετε τὸν ἀριθμὸν διὰ τοῦ προϊόντος τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἡλικίας τοῦ πατέρα μου καὶ τῆς κόρης μου πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μου (5) καὶ προσέσετε ὅλα τὰ ψηφία (λαμβάνόμενα καθ' ἀπόλυτον ἀξίαν) τοῦ πηλίκου τοῦ διαιρητέου καὶ τοῦ διαιρέτου. Τὸ ἀθροισμα ὄλων τῶν ἡλικιῶν μᾶς εἶναι 255. Ἐὰν προσέσετε καλὰ τὸν ἀριθμὸν πού θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν πρόσθεσιν θὰ μάθετε τὴν ἡλικίαν τοῦ καθενός μᾶς. Τὰ δύο πρῶτα ψηφία ἐξ ἀριστερῶν δίδουν τὴν ἡλικίαν τῆς μητέρας μου. Τὸ 2ον καὶ τὸ 3ον ψηφίον ἐξ ἀριστερῶν δίδουν τὴν ἡλικίαν τῆς κόρης μου. Τὸ 4ον καὶ τὸ 5ον ψηφίον ἐξ ἀριστερῶν δίδουν τὴν ἡλικίαν τοῦ υἱοῦ μου. Τὸ 5ον καὶ δὸν τὴν ἡλικίαν τοῦ πατέρα μου τὴν ἰδικὴν μου τὴν μαθαίνετε ἀπὸ τὰ δύο ἀκρατὰ ψηφία τοῦ ἀριθμοῦ μὲ πρῶτον τὸ ἐκ δεξιῶν καὶ β' τὸ ἐξ ἀριστερῶν.

Βροδάκις Ἐμμ.
Ἡα' Πρακτ.

Γ) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

(α' κατηγορίας)

158) Νὰ κατασκευασθῇ ἕν τρίγωνον ΑΒΓ ἐὰν γνωρίζομεν τὰ μέσα Δ καὶ Ε, τῶν πλευρῶν του ΑΒ καὶ ΑΓ καὶ ὅτι ἡ κορυφή Β κεῖται ἐπὶ δοθείσης περιφέρειας Κ.

Παπαδομανωλάκης Γεώργιος
Ἡβ' Πρακτικοῦ.

159) Δίδεται ἐπίπεδον (Π) καὶ δύο σημεία ἐπ' αὐτοῦ Α καὶ Α' φέρομεν τὰς εὐθείας ΑΒ καὶ Α'Β' καθέτους ἐπὶ τῷ (Π) στὰ σημεία Α καὶ Α'. Ἡ ΑΒ=2 (Α'Β'). Ἄγομεν τὴν ΑΑ' καὶ φέρομεν εὐθεῖαν ΑΓ κειμένην ἐν τῷ ἐπιπέδῳ (Π) ὥστε νὰ σχηματίσῃ μετὰ τῆς ΑΑ' δοθείσαν γωνίαν (ω). Ζητεῖται νὰ εὔ-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ρθεῖ ἐπὶ τῆς ΑΓ σημείον Μ οὕτως ὥστε αἱ εὐθεΐαι ΑΒ καὶ ΑΒ' νὰ φαίνονται ἀπὸ τὸ Μ ὑπὸ τὴν αὐτὴν γωνίαν.

Κροτανάκης Δημήτριος
 Η' Πρακτ.

160) Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέγιστον ὄρθο ὠνιον τὸ ὁποῖον ἐγγράφεται εἰς τε τράγωνον.

Παπιδάκης Στυλιανός
 Ηβ' Πρακτικοῦ.

161) Νὰ κατασκευασθῇ τετράπλευρον τοῦ ὁποῖου δίδονται αἱ τέσσαρες πλευραὶ α, β, γ, δ, καὶ ἡ εὐθεΐα ἢ ἐνοῦσα τὰ μέσα τῶν δύο ἀπέναντι πλευρῶν.

Χειλαδάκης Γεώργιος

162) Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἓνα δοθέν ΑΒΓ καὶ τὰ τρία τρίγωνα ΑΒΗ, ΒΓΗ, ΓΑΗ, τὰ ὁποῖα ἔχουν κοινὴν κορυφὴν τὸ ὀρθόκεντρον Η καὶ βάσεις, ἀντιστοίχως, τὰς πλευρὰς τοῦ τριγώνου ΑΒΓ, ἔχουν κοινὸν τὸν κύκλον τοῦ Euier (θεώρημα τοῦ Hamilton).

Παπαστρατάκης Γεώργιος

(β' Κατηγορίας)

163) Δίδονται δύο περιφέρειαι ἄνισοι καὶ ἐκτὸς ἀλλήλων κείμεναι καὶ ἄγεται κοινὴ αὐτῶν τέμνουσα ΑΒΓΔ, τοιαύτη ὥστε αἱ ἀποκοπόμεναι χορδαὶ νὰ εἶναι ἴσαι. Αἱ δὲ εἰς τὰ Α καὶ Δ ἀγόμεναι τῶν δύο τούτων περιφερειῶν ἐφαπτόμεναι τέμνονται εἰς τι σημείον Μ. Νὰ εὐρεθῇ ὁ γεωμετρικὸς τόπος τῶν σημείων Μ.

Μιχαλάκη Εὐαγγελία
 Η' Πρακτικοῦ Γ.Θ.Χ.

164) Διὰ σταθεροῦ σημείου Ο ἐπὶ τῆς διχοτόμου ὀρθῆς γωνίας Α φέρομεν μεταβλητὴν εὐθεΐαν τέμνουσα τὰς πλευρὰς τῆς γωνίας εἰς τὰ Μ καὶ Ν.

Δείξατε ὅτι τὸ ἄθροισμα $\frac{1}{MA} + \frac{1}{AN}$ τῶν ἀντιστρόφων τῶν μηκῶν τῶν τμημάτων ΑΜ, ΑΝ, εἶναι σταθερὰ ποσότης.

Νίκος Γαυαλῆς
 Η' Πρακτικοῦ.

165) Δύο χωρία Α, καὶ Β εὐρίσκονται πλησίον μιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ΜΝ. Καὶ πρέπει νὰ ἐξυπηρετηθοῦν δ' ἐνὸς σταθμοῦ, εἰς ἴσας ἀποστάσεις ἀπ' ἀλλήλων εὐρισκομένου. Ὅρισατε τὴν θέσιν τοῦ σταθμοῦ ἐπὶ τῆς γραμμῆς.

Λορέλαμπος Πολάκης
 Στ' Γυμν. Βάμου.

Δ) ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

(α' Κατηγορίας)

166) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα τῶν δύο ἐξισώσεων
 $\eta\mu\chi \cdot \epsilon\phi\psi = \epsilon\phi\beta$
 $\sigma\upsilon\nu\psi \cdot \sigma\phi\chi = \sigma\phi\alpha$
 Νὰ εὑρεθοῦν τὰ $\sigma\upsilon\nu\chi$ καὶ $\eta\mu\psi$.

167) Νὰ λυθῇ ἐξίσωσις: $\eta\mu\chi +$

$\sigma\upsilon\nu\chi + \epsilon\phi\chi + \sigma\phi\chi + \tau\epsilon\mu\chi + \sigma\tau\epsilon\mu\chi = \mu$.
Παπαμαρτιάκης Γεώργιος.

168) Νὰ δεიχθῇ ὅτι εἰς πᾶν ὄρθ. τρίγωνον ἰσχύει ἡ σχέσηις
 $\frac{\sigma\phi(2\Gamma + B)}{\epsilon\phi(\Gamma - 2B)} = \frac{4\gamma^2 - \alpha^2}{4\beta^2 - \alpha^2}$

Χειλαδάκης Κωνσταντῆς
 Η' Πρακτ.

169) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα:
 $\sigma\upsilon\nu\chi + \sigma\upsilon\nu\psi = 1, \epsilon\phi \frac{\chi}{2} - \epsilon\phi \frac{\psi}{2} = \frac{1}{3}$

Σταυριανουδάκης Σταῦρος
 Ηβ' Πρακτ.

(β' κατηγορίας)

170) Ποία ἡ τιμὴ τοῦ κλάσματος
 $\frac{\eta\mu\alpha - \eta\mu\beta}{\epsilon\phi\alpha - \epsilon\phi\beta}$ ἂν $\alpha - \beta$;

Χειλαδάκης Γεώργιος

171) Νὰ δειχθῇ ὅτι:
 $1 - \sigma\upsilon\nu^2\alpha - \sigma\upsilon\nu^2\beta - \sigma\upsilon\nu^2\gamma + 2\sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta - \sigma\upsilon\nu\gamma = 4 \eta\mu \frac{\alpha + \beta + \gamma}{2} \cdot \eta\mu \frac{\beta + \gamma - \alpha}{2} \cdot \eta\mu \frac{\gamma + \alpha - \beta}{2} \cdot \eta\mu \frac{\alpha + \beta - \gamma}{2}$

Μιχαλάκη Εὐαγγελία
 Η' Πρακτ. Γ.Θ.Χ.

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ
 α') κατηγορίας)

172) Ἐπὶ τοῦ κυρίου ἄξονος συγκεντρωτικοῦ φακοῦ, ἐστιακῆς ἀποστάσεως 50 cm εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ 25 cm τίθεται φωτεινὸν σημεῖον. Αἱ ἐκ τούτου προερχόμεναι ἀκτίνες διερχόμεναι διὰ τοῦ φακοῦ προσπίπτουν ἐπὶ ἐπιπέδου κατόπτρου, εὐρισκομένου πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ φακοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 25 cm ἀπὸ τοῦ ὀπτικοῦ του κέντρου μετὰ ταῦτα δὲ ἀνακλώμεναι δ ἐρχονται ἐκ νέου διὰ τοῦ φακοῦ ὁπότε τελικῶς σχηματίζουν εἰδῶλον τι εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τοῦ φακοῦ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀπόστασις αὐτῆ τοῦ εἰδώλου.

Παπαμαρτιάκης Γεώργιος.

173) Ἐν τῷ ὑποειδοῦς σωλήνῳ τομῆς $S = 1,38 \text{ cm}^2$ κλειστοῦ κατὰ τὸ ἓν ἄκρον, περιέχεται ἀήρ ὑπὸ πίεσιν ἀτμοσφαιρικῆν ($P = 1 \text{ Kg}^* (\text{cm}^2)$) Κατὰ τὴν προσθήκην ποσότητος $B = 9,2 \text{ Kg}^*$ ὑδροαερίου ἢ ἐλευθέρου ἐπιφάνεια τούτου ἀνυψοῦται κατὰ $h = 4,6 \text{ cm}$ ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ σκέλους. Ζητεῖται: Ποῖος εἶναι ὁ ἀρχικὸς ὄγκος (ν.) τοῦ περιεχομένου ἀέρος ἂν τὸ εἶδ. βάρος τοῦ Ηg εἶναι

$E = 13,6 \frac{\text{gr}}{\text{cm}^3}$
Παπαδομανωλάκης Γεώργιος
 Ηβ' Πρακτ.

(β' κατηγορίας)

174) Ἀκτὶς μονοχρώου φωτὸς πίπτει ἐπὶ μιᾶς σταγόνης ὕδατος, ἡ ὁποία ἔχει σχῆμα σφαίρας, ὑπὸ γωνίαν προσπτώσεως ω . Ἡ ἀκτὶς ὑφίσταται διάθλασιν ὑπὸ γωνίαν δ , κατόπιν ἀνάκλασιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σταγόνης καὶ νέαν διάθλασιν καὶ τέλος ἐξέρχεται ἀπ' αὐτήν. Νὰ ἐκφρασθῇ συναρτήσῃ τῆς γωνίας προσπτώσεως ω καὶ τῆς γωνίας διαθλάσεως δ ἡ γωνία ἐκτροπῆς E τῆς ἀκτίνος προσπτώσεως μετὰ τῆς ἀκτίνος ἀναδύσεως

Δείκνῃς διάθλασιν ὕδατος $\frac{4}{3}$ (διερευνησῆς)

Παπαδομανωλάκης Ἐμμ.
 Ηβ' Πρακτ.

175) Δύο φωτεινὰ πηγὰ Α καὶ Β ἔχουν ἐντάσεις E_1 καὶ E_2 τῶν ὁποίων ὁ λόγος ἴσοῦται μετὰ $\sqrt{3}$ Περὶ τὸ μέσον Ο τῆς εὐθείας ΑΒ στρέφεται μία εὐθεΐα ΟΓ ἴση μετὰ τὴν ΟΒ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μετὰ τὴν ΑΒ. Εἰς τὸ ἄκρον Γ ὑπάρχει μικρὸν παραπέτασμα Π, τὸ ὁποῖον εἶναι κάθετον ἐπὶ τὴν ΑΒ διὰ πᾶσαν θέσιν τῆς ΟΓ. Νὰ προσδιορισθῇ ἡ γωνία ΒΟΓ = ω εἰς τρόπον ὥστε τὸ παραπέτασμα Π νὰ φωτίζεται ἕξ ἴσου ἀπὸ τὰς φωτεινὰς πηγὰς Α καὶ Β.

Κιζιλάκης Γεώργιος
 Η' Πρακτ.

176) Πόσον τοῖς % NaIO_3 πρέπει νὰ λάβωμεν διὰ νὰ παρασκευάσωμεν 700 gr ἰωδίου περιεκτικότητος 65 %. Καὶ πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ ἀπαιτουμένου SO_2 .

Χειλαδάκης Γεώργιος.

TESTS

43) Ὅπως εἶναι ἂν τ' ἀφίσης εἶλαι βλήμα τῶν ἀρχαίων, κ' ἂν τ' ἀλάξης τὸ κεφάλι τραγουδεῖ κἀν ὠραῖον, κ' ἂν τοῦτο ἀλλάξης πάλι εἶναι ἀπ' ὄλα τελευταῖον.

46) Ποῖον σπῆτι κατοικοῦν σοφοὶ μικροὶ μὲ καὶ μεγάλοι, καὶ μεταξὺ τούτων εἶν' βαβοὶ καὶ εἰς τὸν κόσμον λάλοι.

47) Μιὰ νότα καὶ μιὰ νῆσο τοῦ Αἰγαίου ἂν ἐνώσης εἰς τὸ ὄνομα Θηβαίου βασιλιᾶ θὰ τελειώσης.

Γεωργιαννάκης Πολύδωρος
 Ζα' Πρακτικοῦ!

48) Με σύμβολο υποθετικών μιὰ αΐσθησιν ἄν ἐνώσης ἕνα νηοὶ ἑλληνικὸ εὐθὺς θά φανερώσῃς.

49) Εἶμαι βουὸν ἑλληνικὸ ἄν μ' ὀποκεφαλίσῃς κάτοικον Ἀσιατικῆς χῶρας θά ἀντικρίσῃς;

Κατὶνα Κωνσταντινουράκη

Ἐμπορ. Σ. Ἱεραπέτρας

51) Ἀγόρασε κάποιος 3 ὀκάδες βούτυρο πρὸς 18,5 δραχ. τὴν ὀκά. Ὄταν πῆγε σπιτὶ ἀνακάλυψε διὰ τὸ βούτυρο καθῶ. ἤτο πηγμένο ἀπὸ τὸ ψηγεῖο εἶχε μιὰ καιλότητα τοῦ χωροῦσε 3125 δράμια βούτυρο πόση ἦ ζημία.

Ἀλκιβιάδης Ψυχουντάκης

ZB' Πρακτικοῦ

52) Δύναμαι νὰ παραστήσω τὸ ὄρατον σου κεφάλι τὸ κομψὸ ἀνάστημά σου τὴν μαγευτικὴ μορφή σου. Ἵσως ἴδωμαι λεοντάρη μὰ καὶ Ἀθηναῖα, Ἀπόλλων Ἵσως ἴδωμαι καὶ ὁ Πλάτων, κ' ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Σόλων. Τὴν μορφή μου στίς πλατεῖες καὶ στὰ σπιτία θ' ἀπαντήσῃς. Καὶ στοὺς κήπους καὶ στίς στέγες δύνα τὸν νὰ μ' ἀντικρίσῃς;

Τελεράκης Ἰωάννης

Hβ' Πρακτικοῦ.

53) Νὰ εὐρεθῇ ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος νὰ διαιρεῖται ἀκρ βῶς διὰ τοῦ 7, ἐνῶ διὰ τοῦ 6, τοῦ 5, τοῦ 4, τοῦ 3, τοῦ 2, ἀφίνοι ὑπόλοιπον 1.

Γεωργιουδάκης Πολύδωρος

Zα' Πρακτικοῦ

54) Ζητεῖται ἀκέραιος ἀριθμὸς ἰσοῦς πρὸς τὸ ἕν τρίτον καὶ τὸ ἦμι, οὗ τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ 100.

Παπαδομανωλάκης Γεώργιος

Hβ' Πρακτ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 3ου ΤΕΥΧΟΥΣ

58) Ἡ ἀπόστασις AB εἶναι 77 1/7 μίλια.

59) Ἡ συνάντησις ἔγινε τὴν 12ην μεσημβρινήν

60) Ἡ ἀπόστασις εἶναι 2.400.

61) Εἰς 5 ἡμέρας

62) Ἡ ἀπόστασις AB εἶναι 240 χιλιόμε.

63) Ἡ ταχύτης τοῦ ταχύτερου εἶναι 21 χιλιόμε. ἀνὰ ὥραν καὶ τοῦ βραδύτερου 15 χιλιόμε. ὠραίως.

64) Τὸ ὕψος εἶναι 4,22m.

65) Τρέπομε εἰς γινόμενον τὸν παρονομαστήν καὶ τὸ ἀθροίσμα θά εἶναι τῆς μορφῆς

$$\frac{A_1}{v} + \frac{A_2}{v+1} + \frac{A_3}{v-3} + \frac{A_4}{v+3} = \frac{1}{v(v+1)(v-1)(v+3)}$$

Ἀπαλείφοντες παρανομαστὰς κ. λ. π. σχηματίζομεν ἐξίσωσιν γ' βαθμοῦ καὶ ἵνα ἰσοῦται μὲ 1 ἀρκεῖ ἐκάστη παρένθεσις νὰ ἰσοῦται μὲ 0 ὅτε λαμβάνομεν $A = -1/3, A_2 = 1/3, A_3 = 1/6, A_4 = -1/6$. 66) 1) Ἐξισοῦντες τὸ κλάσμα μὲ ψ κ. λ. π. σχηματίζομεν ἐξίσωσιν β' βαθμοῦ κ.τ.λ. καὶ τὸ κλάσμα λαμβάνει πραγματικὴν τιμὴν ἀπὸ - ὡς ἄνω

2) Σχηματίζοντες τὴν ἀνισότητα εὐρίσκομεν τὰς ζητούμενας τιμὰς $\chi \in (3, 8)$ ὡς προηγουμένως εὐρίσκομεν $\chi < 8$.

67) Καλοῦντες K τὸ δοθὲν ἔχομε $K = (\alpha - \gamma)\mu + (\beta - \alpha)\rho + (\beta - \alpha)\rho + (\gamma - \beta)\nu$. Ἐάν δ ὁ ὅρος αὐτῆς καὶ λ. ὁ λόγος ἔχομε $\alpha = \delta + (\nu - 1)\lambda$, $\beta = \delta + (\mu - 1)\lambda$, $\delta = \delta + (\rho - 1)\lambda$ καὶ ἀντικαθιστῶντας ἀποδεικνύεται τὸ ζητούμενον.

68) Ἡ συνολικὴ ταχύτης τῆς ἀμαξοστοχίας εἶναι $60 + 40 = 100$ χιλ. Ἐρα χρειάζονται 2 ὥρας νὰ συναντηθοῦν καὶ ἡ περισσεύα διανύει 500 χιλιόμε. 69) Ἐάν ρ ἡ κοινὴ αὐτῶν ρίζα δι' ἀντικαταστάσεως εἰς τὰ πολυώνυμα εὐρίσκομεν $\rho = 1$. Ἀντικαθιστῶντες κ.λ.π. καταλήγομεν στὸ σύστημα $\alpha + \beta = 4$, $\alpha - \beta = -4$ καὶ $\alpha = 0, \beta = 4$. Τὸ δὲ πολυώνυον ἔχει

$$\rho \text{ ρίζας } \rho = 1, \rho_0 = \frac{-1 \pm \sqrt{17}}{2} \text{ 70) Ἐκ τῆς δοθείσης σχέσεως λαμβάνομεν } \frac{\chi \log \chi - \psi \log \psi}{\chi(\psi - z) - \psi(z - \chi) - z(\chi - \psi)} = \frac{z \log z}{z(\chi - \psi)}$$

καὶ $\chi \log \chi - \psi \log \psi - z \log z = 0$ καὶ $\log(\chi \psi z^2) = \log 1$ καὶ $\chi \psi z^2 = 1$. 71) Ἡ α' καὶ γ' δίνουσι $\psi(4\chi + 3z) = 7$ καὶ $\psi + (4\chi + 3z) = 8$. Ἐξ ὧν λαμβάνομεν $\psi = -\chi - z = 1$ καὶ διὰ $\psi = 7, \chi = 18, z = -17$.

72) Ἡ δοθεῖσα ἀναλογία γράφεται

$$\frac{\beta^2 + \beta\chi + \chi^2}{\beta - \beta\chi + \chi^2} = \frac{\alpha^2 + \alpha\psi + \psi^2}{\alpha^2 - \alpha\psi + \psi^2} \text{ καὶ ἐφαρμολογῶντες τὴν ἰδιότητα τῶν ἀναλογιῶν καθ' ἣν ἂν } \frac{\beta}{\alpha} = \frac{\gamma}{\delta}$$

θά εἶναι καὶ $\frac{\alpha - \beta}{\alpha + \beta} = \frac{\gamma - \delta}{\gamma + \delta}$ εὐρίσκομεν $\frac{\beta\chi}{\beta^2 + \chi^2} = \frac{\alpha\psi}{\alpha^2 + \psi^2}$ ἔξ ἧς $(\chi\psi - \alpha\beta)(\beta\psi - \alpha\chi) = 0$ ὁπότε ἢ $\frac{\chi}{\alpha} = \frac{\beta}{\psi}$ ἢ $\frac{\chi}{\beta} = \frac{\psi}{\alpha}$

73) Ἐάν α, β, γ, δ... αἱ ἀκτίνες τῶν κατὰ σειρὰν γραφομένων περιφερειῶν καὶ φέροντες τὴν διχοτόμου καὶ τὰς ἀκτίνας εἰς τὰ σημεῖα ἐπαφῆς σχηματίζονται ὅμοια τρίγωνα ἐκ τῶν ὁποίων διὰ ἐφαρμογῆς τῶν ἀναλογιῶν κ.λ.π. ἀποδεικνύεται ὅτι $\beta^2 = \alpha\gamma$. 74) Ἡ κορυφὴ Δ τοῦ ΔΒΓΔ κείται ἐπὶ κυκλικοῦ τμήματος ὅπερ ἔχει χορδὴν ΕΖ καὶ δέχεται γωνίαν ΑΔΒ. Ἀρα ἡ ΒΔ τέμνει τὸ κυκλ. τμήμα εἰς Ο καὶ ἐπειδὴ ΖΟ = σταθ. ἔπεται ὅτι Ο = σταθ.

75) Φέροντες τὰς ΔΑ, ΔΚ, ΝΑ, ΝΒ, ΚΑ, ΚΒ (Ν ἡ τομὴ τῆς ΛΚ καὶ τῆς Κ) καὶ διὰ συγκρίσεως τῶν γωνιῶν εὐρίσκομεν ὅτι ΒΛΖ = 30° καὶ ΛΔΖ = 60°. Ἀρα ΛΔ = 2(ΔΖ) καὶ ἐκ τοῦ πυθαγορίου θεωρήματος εὐρίσκομεν ὅτι τὸ ἐμβαδὸν εἶναι $\frac{8}{\sqrt{3}}$ τ. μ.

76) Ἐάν Ο καὶ Ο' αἱ δοθεῖσαι, ἀκτίνων Β καὶ ρ καὶ Κ ἡ ζητούμενη ἦτις ἐφίγγεται εἰς τὰ σημεῖα Β, Γ. Μὲ κέντρον τὸ Ο καὶ ἀκτίνα R - ρ γράφω περιφέρειαν. Ἡ ΚΟ τέμνει τὴν τὴν Ο(R - ρ) εἰς Γ. Γράφω περιφέρειαν (Κ, ΚΓ) ἦτις διέρχεται β' αὐτοῦ Ο' καὶ Ο'' συμμετρικοῦ τοῦ Ο' ὡς πρὸς ΧΧ' ἄρα οὐ ἔχει ἀρισμένην. Γράφομεν τυχοῦσα περιφέρειαν Ν διέρχομένην διὰ τῶν Ο' καὶ Ο'' καὶ τέμνουσα τὴν (Ο, ΟΓ) εἰς τὰ Ζ καὶ Η, ἡ δὲ ΖΗ τέμνει τὴν Ο' Ο' εἰς Θ. Ἐκ τοῦ Θ φέρομε τὴν ΘΓ ἐφαπτομένην τῆς (Ο, ΟΓ) τὸ Κ εἶναι τὸ κέντρον τῆς περιφ. τῆς ΘΓ ἐφαπτομένην διὰ τῶν Ο' Ο'', Γ. Τὰ Ο'', Ο', Ζ, Η, κείνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφ. εἰς τὰς εἰσὶν (ΘΗ) (ΘΖ) = (ΟΓ) (Ο'Θ) (ΘΟ').

77) Ἐστω ΟΔ, ΟΕ, ΟΖ, τὰ τμήματα καὶ ΟΛ, ΟΜ, ΟΝ, τὰ ἀντίστοιχα κἀθετα. Γνωρίζομεν ὅτι ΟΛ + ΟΜ + ΟΝ = ΓΗ ὕψος. Φέροντες τὴν ΓΘ ἠΙΟΔ, Παρατηροῦντες ὅτι $\frac{ΟΛ}{ΟΔ} = \frac{ΟΜ}{ΟΕ} = \frac{ΟΝ}{ΟΖ} = \frac{ΟΛ + ΟΜ + ΟΝ}{ΟΔ + ΟΕ + ΟΖ} = \frac{ΓΗ}{ΓΘ}$ ἄρα ΟΔ + ΟΕ + ΟΖ = ΓΘ = σταθερὸν.

78) Ἐπειδὴ τριγ. ΕΑΜ = ΘΑΜ 2) τριγ. ΒΓΖ = τριγ. ΓΔΒ 3) Τὸ ΜΕΘ εἶναι ἰσοσκελὲς τὸ Α κείται ἐπὶ τῆς καθέτου εἰς τὸ μέσον τῆς ΕΘ ὡς καὶ τὸ Μ. Ἀρα ἡ ΜΝ ⊥ ΕΘ. 4) τριγ. ΕΝΑ = τριγ. ΑΜΒ καὶ ΕΝ = ΑΜ καὶ ΕΘ = 2 ΑΜ.

79) Ὀρίζομεν τὰ συμμετρικὰ Α₁, Β₁ τῶν Α καὶ Β ὡς πρὸς Ε₁, Ε₂ καὶ φέρομεν τὴν ΑΒ ἡ ὅποια τέμνει τὴν Ε₁ εἰς Δ, τὴν δὲ Ε₂ εἰς Γ. Φέρομεν τὰς ΑΔ, ΔΓ, ΓΒ, καὶ ὁ ζητούμενος δρόμος εἶναι ὁ ΑΔ + ΔΓ + ΓΒ. 80) Ὀρίζομεν τὰ συμμετρικὰ Α₁, Β₁ ἀντιστοίχως τῶν Α καὶ Β ὡς πρὸς τὰς Ε₁, Ε₂ καὶ φέρομεν τὴν εὐθεῖαν Α, Β, ἡ ὅποια τέμνει τὴν Ε₁ εἰς τὸ Δ, τὴν δὲ Ε₂ εἰς Γ. Φέρομεν τὰς ΑΔ, ΔΓ, ΓΒ καὶ λέγομεν ὅτι ὁ ζητούμενος δρόμος εἶναι ΑΔ + ΔΓ + ΓΒ.

81) Ἀναπτύσσοντες τὸ α' μέλος κλπ καταλήγομεν 2 συν²χ + 3 συν²ψ + 2 ημ²χ ημ²ψ εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτομεν τὸ 1 καὶ ἀφαιροῦντες (τὸ ημ²α + συν²α) καὶ διὰ καταλλήλων μετασχηματισμῶν ἀποδεικνύομεν τὸ ζητούμενον.

82) Τὸ δοθὲν γίνεται ημ(Π + χ) = ημ[3χ - Π/2] καὶ χ = 3Π/4 2ΚΗ, χ = (2Κ + 1)Π/4 - Π/8 83) ἡ ἐξίσωσις γράφεται ἐφ[χ + Π/6] = ἐφ[3Π/4 - 3χ] χ = ΚΠ/4 + 7Π/48 84) Ἐξ ὑποθέσεως εἶναι 2ημ2β = ημ2α + ημ2γ καὶ ἡ μ2β - ημ2γ = ημ2α - ημ2β, καὶ διὰ με

Α Δ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

*Αγαπημένοι μας φίλοι συμμαθηταί και συμμαθήτριαι.

Σας άπαντούμε πάλι στα γράμματά σας. Σας εύχαριστούμε που μās γράφετε και ενδιαφέρεσθε τόσο πολύ διά τó περιοδικόν σας. Τó ενδιαφέρον σας και ή αγάπη σας πρós αὐτό τó διατηρεῖ άκμαίο στή ζωή και θά τó διατηρή πάντο, διότι πραγματικά τó αγαπάτε και τó θεωρεῖτε άπαραίτητο σύντροφó σας. Πολύ σας παρακαλοῦμε να τó πλουτίζετε με πρωτότυπες και καλές συνεργασίες. Από όλους που συ

νεργάζεσθε μαζί του και τó διαβάζετε έξαρτάται ή καλλιτέρευσή του. Από εμάς μη ζηάτε περισσότερα. Κάνομε κάθε θυσία και αντιμετωπίζομε πάραυτα κάθε δυσκολία πρò πάντων οικονομική. Φυσικό είναι να υπάρχουν και παράπονα, και για τήν ύλη και για τίς συνεργασίες και για άλλα ζητήματα. Σκεφθήτε όμως, φίλοι μας, τή θέση μας σαν υπεύθυνη έδω συντακτική έπιτροπή και πείστε μας αν είναι εύκολο να ικανοποιηθοῦν όλοι άπολύτως. Προσπαθούμε για όλους και τηρούμε μιά

βασική αρχή, ότι τó περιοδικό άνήκει έξ ίσου σε όλα τά Γυμνάσια τής Κρήτης. Θέλομε όμως να άκούμε τή γνώμη σας και τά παράπονά σας για να βελτιώνομε τó περιοδικό.

Ψυχουντάκην Άλκ. Ζ' Πρ. Β. Γ.Χ. Τά ανέκδοτα (χιούμορ) συνηθισμένα Βλές άλλα μαθητικά.

Δημηλάκη Νίκη Στ' (Γυμν. Κανδανου. Με εύχαριστήσή μας σε διορίζομε άναποκριτήριαν τού περιοδικού. Περιμένομε τήν κίνηση τού Γυμνασίου σας και συνεργασίαν.

Τζανακίη Κρ. τάξ. Στ. Α' Γυμν. Άρρ. Ήρακλ. Άγαπητέ μας φίλε πολύ σε εύχαριστούμε για τó φιλικό γράμμα σου. Μās εύχαριστεί τó να μās γράφεις τά παράπονά σας. Πρέπει να ξερωμε τή γίνεται για νά διορθώσομε διι μπορούμε. Νάσαι βέβαιως όμως ότι τó περιοδικό δέν μεροληπτεί καθόλου. Τó διι δημοσιεύονται και μετριοτες συνεργασίες σὺν τó βλέπομε, αλλά πού είναι και εἰ καλύ ερε; Έμεις πάντα περιμένομε τó καλύτερο. Τó ποίημα και τά εὔθυμα. καλά. Θά δημοσιευθοῦν.

Σταυρακίη Νικολ. Εβ Β—Γ. Ήρακλ. Σε εύχαριστούμε πολύ. Πολλά έχομε γράψει διά τήν Κύπρο. Στείλε μας κάτι άλλο.

Ρουσακίη Φανούρ. Γυμν Σητείας: Πολύ σε εύχαριστούμε διά τó φιλικό σου γράμμα. Τó μάθημα δημογραφίας καλό. Τó περιοδικό παλαιότερα έδημοσίευσε παρόμοια μαθήματα. Δέν κάνει να ξενοδημοσιεύωμε τά ίδια. Στείλε μας άλλη συνεργασία και γράψε μας για τήν κίνηση τού Γυμνασίου σας. Σε διορίζομε και άναποκριτή εις τó Γυμνάσιό σας. Φροντίσωμε διά τήν κυκλοφορία τού περιοδικού και γράψε μας σχετικώς.

Πιτσιριδάκην Έμμ. Καστ Πεδιάδος. Με μεγάλη μας χαρά μαθαίνομε τά νέα σας, εύχαριστούμε πολύ τούς συμμαθητάς και συμμαθητριάς τού Γυμνασίου σας. Θά φροντίσωμε διά τήν αύξησιν τών τευχών. Οἱ συνεργασίες καλές.

Άντιγόνην Λουκίη και Κατίνα Άνδρουλιδάκη Γ.Θ. Ρεθύμνης. Δι' ύμων εύχαριστούμε θερμώς όλες τίς συμμαθήτριες τού Γυμνασίου σας. Τó Γυμνάσιό σας είναι από τά πρώτα Γυμνάσια που έξέδωκε τó περιοδικό και τó υπεστήριξε. Και τώρα δέν ύστρεῖ. Τó περιοδικό είναι και δικό σας περιοδικό. Να μās γράφετε για δλη τήν κίνηση τού Γυμνασίου σας. Τά ζητηθέντα τεύχη θά σταλοῦν.

τατροπής εις γινόμενα καταλήγομεν συν(β'γ) ημ (β'γ) συν (γ'α) — συν (β'γ) συν(β'α)ημ(γ'γ) = συν (α'β) ημ (α'γ). συν (β'γ) — συν (α'β) συν (α'γ) ημ (β'γ) και διαιρούμετες δι'ά συν(α'β)συν(β'γ)συν(γ'α) δεικνύεται.

$$85) \text{ Έχομεν } \eta\mu\alpha \cdot \tau\epsilon\mu\alpha \cdot \tau\epsilon\mu\alpha = \frac{\eta\mu\alpha}{\sigma\upsilon\alpha \cdot \sigma\upsilon\alpha\tau\alpha} = \frac{\eta\mu\alpha\tau, \sigma\upsilon\alpha\tau}{\sigma\upsilon\alpha \cdot \sigma\upsilon\alpha\tau\alpha} - \frac{\sigma\upsilon\alpha\tau}{\sigma\upsilon\alpha \cdot \eta\mu\alpha\tau}$$

$$\tau\epsilon\mu\alpha\tau\epsilon\mu\alpha = \frac{\epsilon\phi\alpha - \epsilon\phi\tau}{\eta\mu\alpha} \quad (1) \text{ και τoi} \\ \text{ουτοτρόπως } \tau\epsilon\mu\alpha\tau\epsilon\mu\beta \\ \frac{\epsilon\phi\beta\tau - \epsilon\phi\tau}{\eta\mu\alpha} \quad (2) \text{ και } \tau\epsilon\mu\beta\alpha \cdot \tau\epsilon\mu\alpha =$$

$$\frac{\epsilon\phi\alpha - \epsilon\phi\beta\tau}{\eta\mu\alpha} \quad (3) \text{ και } \tau\epsilon\mu(\nu\alpha) \cdot \tau\epsilon\mu$$

$$(\iota\prime\iota)\alpha = \frac{\epsilon\phi(\iota\prime\iota)\alpha - \epsilon\phi\alpha}{\eta\mu\alpha} \quad (\nu) \text{ δι} \\ \text{α προθέσεως άποδεικνύεται. 87) Τó} \\ \text{πλοῖον διανύει 13, 651, χμ. καθ' } \\ \text{ώραν ή ταχύτης του είναι 13, 651 χμ} \\ \text{τὴν } \omega \text{ συν.}$$

88) Έάν έχομε διά τó οινόπνευμα $V = \delta\gamma\kappa$. $\rho = \pi\upsilon\kappa\nu$. $B = \beta\alpha\rho$ διά τόν αιθ. $V' = \delta\gamma\kappa$. $\rho\alpha = \pi\upsilon\kappa\nu$. $B' = \beta\alpha\rho$. διά τ' μίγμα $\rho\mu = \pi\upsilon\kappa\nu\tau$. $B'' = \beta\alpha\rho$. θά έχομεν $B = \nu\delta\sigma$, $B' = 150 \sigma\alpha$. $B'' = 200 \sigma\alpha$. αλλά $B'' = B'\tau$ έξ αὐτοῦ εύρίσκομεν ότι ό χρησιμοποιηθείς όγκος οίνοπνεύματος είναι 12, 7 cm³ και ή συστολή 6, 5%.

89) Δι' έφαρμογής τών τύπων κ.λ.π. εύρίσκομεν ότι τó Π' παρεχόμενον είδωλον εύρίσκεται όπισθεν αὐτοῦ, όρθιον, φανταστικό, ύψους 1 cm και εις άπόστασιν 5 cm. Τó δέ υπό τού Π'' φανταστικό όρθιον όπισθεν αὐτοῦ και εις άπόστασιν 20 cm.

90) Η έπαργυρωμένη έπιφάνεια συμπεριφέρεται ως κοίλον κάτοπτρον. Άντικείμενον και είδωλον εύ

ρίσκονται εις τó κέντρον κάμπυλότητος και $R = 50 \text{ cm}$ και τó κάτοπτρον διδει είδωλον φανταστικό.

91) Σχηματίζοντες τήν αντίδρασιν τής βάσεως με CO_2 εύρίσκομε ότι άτομ βάρος $X = 39$ και ό άριθμός τών κρυσταλ. μορίων είναι 2.

92) Σχηματίζοντες τήν αντίδρασιν εύρίσκομεν ότι $1)\alpha = \beta\text{gr}$. $\beta = 32,5 \text{ gr}$ $\alpha = 11,3495$. 93) Άνάγοντες τόν όγκον εις 0% και 76 cm. Hg. κ.λ.π. εύρίσκομεν ότι θά παρχχθοῦν 17.202 gr περίπου.

ΣΗΜ. Η λύσις τής άσκήσεως 86 διά τεχνικούς λόγους θά δημοσιευθί εις τó έπόμενον.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΣ 3ου ΤΕΥΧΟΥΣ

22) Α) Οδδεις γάρ μόχθος τοίς νέοις σκήψιν φέρει.

Β) άπαιδευσία πάντων κακῶν μήτηρ.

23) Τó πρόβατο είναι δεμένο μόνο από τόν λαίμο 24) Έως τήν μέση, κατόπιν βγαίνομε 25) Αὐτό γίνεται

$$22^{\frac{22}{22}} = 23. \quad 26) \text{ αὐτὸς } \delta \text{ } \delta\text{λοῖος} \\ \text{δέν θέλει ν' άκούη} \quad 27) \text{ Όταν } \delta \\ \text{άριθμὸς } 89 \text{ διαιρεθῆ} \text{ δι} \quad 89 \quad 28) \\ \text{ΝΙΨΘΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗΜΟΝ Α} \\ \text{ΝΟΨΙΝ} \quad 29) \text{ μαθητῆς} - \text{μαχητῆς} \quad 30) \text{ } \\ \text{τρωγε πόδα πρò τού βάτου.} \quad 31) \text{ πλοῖ} \\ \text{ον } 32) \text{ γλεῦκος} \quad 33) \text{ άναβολεύς}$$

Λύσεις άσκήσεων μās έστειλαν οι:

Χατζηδάκης Έμμ. Η' Γυμν. Πόμπιας, 35, 37, 38, 39, 40. Πετράκις Νικ. Στ' Γυμν. Σητείας 30, 31, 32, 33. 34 και τών test οι: Βελισσάριος Γεώργ. 16, 17, 18, 19, 21. Πετράκις Νικ. Στ. Γυμν. Σητείας 14, 16, 17, 18, 19, 20. Καλογεράκις Νικ. Η' Γυμν Καστελ. πεδιάδος 22, 30, 31, 32, 33.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1956 δρι-σκει τόν μαθητικόν κόσμον τής Κρήτης εις τās επάλξεις τής μαθητικής του σκοπιάς υπό τήν παρακολούθησιν τώσων καλών Γυμνασιαρχών και καθηγητών, και υπό τήν φωτεινήν καθοδήγησιν τού αγαπητού του Γενικού επιθεωρητού κ. Μπαλαγιάννη. Τό νέον έτος ελπίζομεν να είναι καρποφόρον και να χαρίση στόν καθένα και τήν κάθε μία μας τήν προαγωγή του σε ανώτερη τάξη και στούς τελειόφοιτους και τελειόφοιτες τήν επιτυχία τους σε όποια σχολή προορίζονται.

Παπαδάκη Αντώνιον Έμπορικη Σχολή Ηρακλείου: Πολύ σε ευχαριστούμε φίλε μας. Θά σου στείλωμε τά ζητηθέντα τεύχη. Αν θα παραιτηθής να αναθέσης σε άλλον συμπαθητήν σου και γράψε μας σχετικώς.
Πολυράκη Γεώργ. Στ. Ίδιωτ. Παικ Ιωάννου. Έχομε άρκετά δημοσιεύσει διά τήν Κύπρον. Γράψε μας κάτι άλλο.

Δρακωνάκη Γεώργ. τσξ. Ε' Δημοτ. Σχολείον Φουρνής; Μερου βέλλου: Φίλε γό γουμιτάκι σου μās ευχαριστήσε. Γράψε κανένα ποιηματάκη ή καμιά έκθεσούλα με θέμα τó σχολείο σου, τούς δασκάλους σου, με τó μελάνι βέβαια και στείλε το.

Σχοινάν Έμ. Γ. Σητείς, Διονάνιν Β. Γ.Θ.Χ. Ανδρουλάκη Σ' Πρ. ΒΓΧ, Κοτσιφάκη Κ. Γ.Θ.Χ. Χαχλάκη Στ. Σ' ΓΑΗ, Χανιωτάκη Μαρ. Γ. Ίσαρπέτρης, Πιτταριδάκη Έμμ. Γ. Καστελλίου Πεδιός, Οικονόμου Μαίρη Γ.Θ.Χ, Φθενάκη Γεώργ. Β' ΓΑΧ, Τοπολιανάκη Κρ., Τσόντον Μιχ. ΒΓΑΧ. Η συνεργασία σας δημοσιεύεται εις τó καρόν τεύχος.

Τσουρουνάκη Ίκη Β' ΓΑΧ. Η προσπάθειά σου καλή φαίνεται πώς προχωρείς έντατικά εις τήν εκμάθησι γλώσσας. Η μετάφρασί σου βέβαια παρουσιάζει διάφορα έλλαιτώματα, συντακτικά, και λογοτεχνικά άνωμαλίας. Πάντως δημοσιεύεται διά τήν πρωτοτυπία τής.

Κοτσολάκη Θ. Γ.Θ.Χ. Η συνεργασία σου ελήφθη και ευχαριστούμε. Τό τεχνικόν «Η Κοιμωμένη» τού Χαλεπά, καλό ως λογοτέχνημα, μά όστε σεϊ σάν κριτικό εις τις λεπτομέρειες τής περιγραφής τού καλλιτεχνήματος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ τών επιτυχόντων εις τās ανωτάτας σχολάς και κατά τó παρελθόν έτος φαίνεται ότι ένα μεγάλο ποσοστό είναι εκ τών Γυμνασίων τής Κρήτης, έν αναλογία με άλλα γυμνάσια τού κράτους.

Αυτό τιμά τόν εκπαιδευτικόν κόσμον τής Κρήτης και τά ίδια τά Κρητικόπουλα διά τήν επιμέλειαν και τήν πνευματικήν τους υπεργχήν. Θά ήθέλαμε να δημοσιεύσωμε τά ονόματα τών επιτυχόντων εξ όλων τών Γυμνασίων. Παρακαλούμε τούς ανταποκριτάς μας να μās

στείλουν λεπτομερή κατάστασιν.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΦΥΛΛΟ καθιερώνομε μιá στήλη ανταποκρισεως από τήν Αθήνα για ότι άφορά τις ανώτερες σχολές και χρήσιμες πληροφορίες για όλους. Τήν κοπιώδη πραγματικά αυτή εργασία ανέλαβε ευχαρίστως ό συμμαθητής μας Μανώλης Μυλωνάκης, ό όποιος φοιτά εις τήν Η' τάξιν τού όγδόου Γυμνασίου Αθηνών. «Η Μαθ. Ηχώ» δέχεται με μεγάλη της ευχαρίστηση τήν συνεργασία τού αγαπητού της φίλου και συνεργάτου, από τās στήλας τής όποίας κατά τó παρελθόν έτος είχε δημοσιεύσει με τόση επιτυχία ιστορικά θέματα και τήν Μαθητικήν Στιτιστικήν έγκυκλοπαίδειαν. «Η Μαθ. Ηχώ» από τής αρχής τής εκδόσεως της έθεσε σκοπό της να εξυπηρετήση πάντοι στρόπως τούς μαθητάς και μαθητριάς εις τó μαθητικόν τους έργον.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΠΟΛΥ και πάλι τούς ανταποκριτάς μας να φροντίζουν διά τήν διάθεσιν τών φύλλων πού τους στέλνομε και να μās στέλνουν γρήγορα τó αντίτιμο διά τήν κάλυψιν τών εξόδων τού περιοδικού. Εις τó ζήτημα αυτό επιμένομε και πιστεύομε να τó καταλαβαίνουν όλοι οι φίλοι μας. Τήν τιμή τού περιοδικού τήν διατηρούμε πάντα μέαν δραχμήν για να μπορούν να τó αγοράζουν όλα τά παιδιά, παρ' όλο πού μετά δυσκολίας αντιμετωπιζόμεν τά έξοδα, διότι ελπίζομεν ότι τó περιοδικόν τελεική θά εξοφληθή από τήν εύρωτέρα κατανάλωσιν πού άποκτά σε κάθε τεύχος, όταν γνωεΐται δέν καθυστερούνται οι άποστολαί εξοφλήσεως. Τήν προσπάθεια και τήν θυσίαν μας πρέπει να τήν εκτιμήσουν όλοι και με φανατισμό να υποστηρίξουν τó μόνο σταθερό και μοναδικό στό είδος του μαθητικού περιοδικού πού θα γίνει σήμερα από πενταετίας, όχι μόνο στην Κρήτη αλλά και στην Ελλάδα.

Σπαντιδάκη Αργυρούλα Γ.Θ.Χ. Η έκθεσή σου πολύ σύντομη για ένα τέλειο θέμα πού πραγματεύεσαι. Περιμένομε άλλη συνεργασία σου. Πιστεύομε ότι υπάρχει ή δημιουργός δύναμη.

Φαλαγκράκη Μιχαήλ Β' ΓΑΧ. Τό ποιήμά σου καλό και στό μέτρο και στη νόημα. Θά δημοσιευθή σιό επόμενο τεύχος γιατί ελήφθη άργά για τούτο.

Βουρλάκη Ιωάν Α' ΓΑΧ. Τό θέμα σου καλό. Δέν είναι όμως πιά επίκαιρο.

Βαρόκη Μην. Η μελέτη σου, ελλείπει χώρου διά τó παρόν, δά δημοσιευθή σιό επόμενο.

Γιωργουλάκη Πόρην Γ. Καστελλίου Κισσ. Ελάβαμε τήν επιστολή σου. Ευχαριστούμε για τις ευχές και τά σωστά λόγια σου. Η συνεργασία σου πολύ καλή, αλλά ανεπίκαιρη τώρα. Περιμένομε άλλη.

Κουρκουλού Ν. Γ.Θ.Ρ. Σε ευχαριστούμε. Για τó ίδιο γεγονός, έχομε λάβει ένωρίτερα από άλλους συνεργάτες μας.

Μεύγκλη Σόντιαν Γ.Θ.Χ, Χριστουλάκη Πολ. Γ.Θ.Χ, Αρδ'αχ'α'ι'α'κήν ΒΓΧ, Χατζηδάκη Έμμ. Γ.Θ.Ρ. Πόμπιας Κρατούνηγια τó επόμενο τεύχος.

Μουρακιάκη Βασι. Β' ΓΑΧ, Θεοδωράκη Γεωρ. Γ.Θ.Ρ. Παλιποχώρης, Φουρνιανάκη Στ. Λυμπεράκη Μην. Τσιρακιάκη Ίω. Β' ΓΑΧ. Τά ανέκδοτα, τά εύθυμα, τά γνωμικά κ.τ.λ. φυλάσσονται διά τά τεύχη τού περιοδικού πού πρόκειται να εκδοθούν. Σας ευχαριστούμε.

Πε πολλή αγάπη
«Η Μαθητική σας Ηχώ».